

**Stadsblad dat 4 keer per jaar
verschijnt.**

Oplage: 605 exemplaren.

Redactie

telefoon:

Hanny Bergsma (0514 – 531775)

e-mail: hanny@destadsomroeper.nl

Corrie Leffertstra (0514 – 531296)

e-mail: corrie@destadsomroeper.nl

Pieter Albada (0514 – 531227)

e-mail: pieter@destadsomroeper.nl

Gerben Stegenga (0514 – 531432)

e-mail: gerben@destadsomroeper.nl

E-mail adres:

info@destadsomroeper.nl

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129
8556 XE Sloten, telef. 0514 - 531775

Vragen over abonnementsgelden:

Dicky Alting (0514 – 531479)

e-mail: administratie@destadsomroeper.nl

Abbonementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen

"De Stadsomroeper" bedraagt Eur. 5,00

Een abonnement op "De Stadsomroeper" in combinatie met het lidmaatschap van Plaatselijk Belang bedraagt Eur. 10,00.

Een postabonnement op "De Stadsomroeper" moet Eur. 8,00 kosten.

Losse nummers: Eur. 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten.

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank
Sneek - ZuidwestFriesland.**

Uiterste inleveringsdatum kopij:

15 februari 2009.

INHOUDSOPGAVE:

EEN PUNT ER ACHTER.....	2
HJIR EN HJOED.....	3
SLEATTEMER SPORTNIJS.....	4
SLEAT EARTIIDS SLEAT HJOED-DE-DEI.....	7
PAKE'S SLEATTEMER FERLINE.....	8
OPBRENGST COLLECTE.....	9
SLEATTEMER NIJS EN NIJS OM UTENS.....	10
AFSPRAKEN ROND JAARWISSELING 2008/2009.....	15
NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER FERLINE.....	16
REACTIES VAN LEZERS.....	18
SLOTEN IN HET MIDDELPUNT.....	20
SLEATTEMER VLAG WAPPERDE	
NOG NOOIT ZO NOORDELIJK.....	22
MEMENTO MORI 2008.....	24
EERSTE LUSTRUMCONCERT VROUWENKOOR	
DE SLEATTEMER KAAIEN.....	32
BESCHERMD STADSGEZICHT EN	
DE MONUMENTENWET.....	33
GEZELLIG SPORTEN IN SLOTEN.....	35
HJERST OP SYN BEST BY IT KONSERT	
FAN "STÊD SLEAT" EN "SÂNMAN EN SIKKE".....	35
NIEUWS UIT AFGHANISTAN.....	36
ARJEN RIJPKEMA 100 JAAR OP 22 APRIL 1952.....	38
DE BALKSTER COURANT VAN 1928.....	39
JAARCIJFERS 2008 RECREATIE SLOTEN.....	40
DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD.....	48
GEBOREN IN SLOTEN IN 2008.....	56
HONGEREVAKUEES (DIEL 3).....	58
KERSTMIS, GEDICHT JAN FOLMER.....	64

EEN PUNT ER ACHTER...

Begin 1985 vroeg Tetsje van der Sluis me of ik deel uit wilde gaan maken van de redactie van "De Stadsomroeper". Ik heb geen moment overwogen om nee te zeggen. Het blad, dat zijn oorsprong eigenlijk vond bij de gemeente Sloten, was na de herindeling in 1984 zelfstandig verder gegaan. Naast Tetsje zaten Tjepke de Jong, Gonny Hornstra-Nagelhout, en Cobie de Graaf in de redactie, terwijl Cor Schotanus op het gemeentehuis voor het offsetwerk zorgde.

Alle kopij werd in die tijd nog geschreven en Cobie de Graaf had de eer om de schrijffletters in tikletters om te zetten. Gelukkig voor haar was de omvang van het blad toen van dien aard, dat dat nog best te doen was.

Inmiddels zijn we bijna 2009 en komt het hoogst zelden voor dat er geschreven kopij bij de redactie binnenkomt, of het moet van onze zeer gewaardeerde oudere lezers zijn.

Tegenwoordig werkt het e-mailverkeer op volle toeren en worden documenten, foto's etc. via dit medium verstuurd.

De computer is dan ook het apparaat bij uitstek dat van eminent belang is om dit blad tot stand te brengen. Niet alleen het binnenkomen van informatie maar ook de opmaak van het blad vindt via de p.c. plaats. Sinds 12 jaar ben ik daar o.a. mee belast en het is prachtig werk maar ook uiterst tijdrovend. De lezers spinnen er garen bij omdat op deze wijze de kosten van ons stadsblad aanmerkelijk worden beperkt, zodat de drukker van ons blad, Multicopy Drachten, verder niets meer hoeft te doen dan de kant-en-klare Stadsomroeper door haar drukpersen te jagen. Het resultaat mag er dan ook best zijn, zo vindt de redactie.

Na in al die jaren vele uren met dit stadsblad bezig te zijn geweest en ontelbare uren daarvoor achter de computer te hebben doorgebracht, wat ik overigens altijd met veel genoegen heb gedaan, heb ik een half jaar geleden het besluit genomen om er een punt achter te zetten; mede gezien het feit dat mijn huidige werkgever aanzienlijk minder royaal met vrije dagen is dan de vorige.

Aan de andere kant is het ook een prima zaak dat op zijn tijd andere mensen ons stadsblad gaan dragen. Nieuwe gezichten, nieuwe ideeën en dat is ook nooit verkeerd en kan alleen maar verfrissend werken.

Na 22 ½ jaar neem ik toch een beetje met een bloedend hart afscheid van "De Stadsomroeper". Maar ja, is het leven ook niet een beetje voortdurend afscheid nemen?

Ik wil een ieder hartelijk bedanken voor de steun en reacties in al die jaren en wens de redactie veel succes toe met de personele invulling van het team. Daar krijgt u de volgende keer wel meer over te lezen.

Eerlijk gezegd lijkt het me ook wel heerlijk om straks ons onvolprezen stadsblad van de deurmat te pakken en dan eens niet te weten wat er allemaal in staat. Verder wens ik u prettige kerstdagen en een uiterst voorspoedig jaar 2009 toe.

Gerben Stegenga

HJIR EN HJOED

Berne:

Sleat: 3 jannewaris Anne Ilja, df Sjoukje en
Tom Kusters-Hoekstra
25 oktober Marvyn, sf Suphannika Mueangsaaen en
Wolfgang Rüdiger Meyer

om utens: 23 septimber Lieke Akke, df Akkelies Bajema
en Manfred van der Meer, Balk
7 oktober Bjorn, sf Renate Beekema
en Cor Pander, Balk
18 novimber Jurjen Tjeerd, sf Gerda Hoekstra en
Jelle Age Tiemersma, Balk

Stoarn:

om utens: 13 septimber Antje van der Bijl-Hofman, Suderigge,
De Lemmer, 101 jier.
30 septimber Binne van der Werff, Damwâld, 87 jier.
3 oktober Frans de Vreeze, De Jouwer, 88 jier.
1 novimber Johannes Stegenga, De Jouwer, 67 jier.
1 novimber Janna Wierda-de Jong,
Easterwâlde, 80 jier.
4 desimber Trijntje Tromp-Muizelaar, Doniahjem –
St. Nyk, 83 jier.

Ferhuze

yn 'e stêd:

Gerard Visser	nei M. v. Coehoornstr. 31
Fam. P. de Groot	nei Wijckelerweg 182
Fam. J. Hamstra	nei B.H. Mulierstraat 29

Nij ynkommen:

Marjan Broekhuis	M. v. Coehoornstr. 31
------------------	-----------------------

Ôfreizge:

Mefr. A. Smit	nei St. Nyk (Doniahjem)
Djoeke van Dijk	nei Tsjerkgaast
Zeno Folkertsma	nei Grins
Sander de Hoop	nei Balk
Marco de Hoop	nei Ljouwert
Fam. J. de Vries	nei Balk

Sa lang troude:

Sleat:	12 oktober	<u>40 jier</u>	Fam. Andringa-Mellink
	30 desimber	<u>45 jier</u>	Fam. J. Bosma-Deinum
Om utens:	28 desimber	<u>25 jier</u>	Fam. P. Roffel-Dijkstra, Wikel

Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes dy 't Sleat oanbelangje. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

SLEATTEMER SPORTNIJS

Grote successen voor Appelscha in midgetgolf competitie

Op zondag 21 september jl. slaagde Appelscha 2, met in de gelederen de pas 14-jarige Aernout Folkertsma uit Sloten, erin het kampioenschap in district Noord veilig te stellen. Een prima prestatie van dit team, dat Leeuwarden 1 op de 2^e plaats achter zich liet; op de 3^e plaats eindigde Drachten 1 met 33 punten.

Appelscha 1 doorbrak de hegemonie van Geldrop 1 door de Landelijke Hoofdklasse midgetgolf te winnen. Op de slotdag te Leeuwarden werd dit een feit. Na de eerste 4 speelrondes stond het 1^e team van Geldrop nog ruim aan de leiding.

Op de viltbaan te Appelscha had Geldrop echter een volledige offdag waardoor zij deze speeldag op de laatste plaats eindigde. Appelscha, waarvan Zeno Folkertsma uit Sloten deel uitmaakte, deed wat zij moest doen en werd keurig 2^e, waardoor zij Geldrop naderde tot op 1 punt. Gezien het feit dat het totaal aantal slagen na deze speeldag van Appelscha lager was, was het een simpele opdracht voor de laatste speeldag te Leeuwarden: Niet meer dan 1 plaats achter Geldrop 1 eindigen en het kampioenschap zou binnen zijn.

Het leek er de 1^e ronde te Leeuwarden op zondag 21 september niet op dat Appelscha alsnog kampioen zou worden. In de 2^e ronde leek het wel of viel alle spanning van de spelers van Appelscha af en met een prachtige ronde van 87 slagen werd de gedeelde leiding genomen. In ronde 3 deed Appelscha er nog een schepje bovenop, hetgeen resulteerde in de laagste teamronde van de dag met 85 slagen.

Ronde 4 was deze speeldag uiteindelijk nog een formaliteit. Appelscha 1 dus dagwinnaar met 367 slagen, ver voor Zoetermeer met 388 slagen. Eindelijk een LHK-titel voor Zeno Folkertsma die met Leeuwarden al een aantal jaren achter het net aan het vissen was met 2^e plaatsen. Naast de 6-tallen titel, moest Geldrop dit jaar dus ook het kampioenschap in de LHK aan Appelscha laten.

Heren midgetgolfclub 10^e bij Europacup Hilzingen (Duitsland)

In het weekend van 4 en 5 oktober jl. heeft een heren zestal van midgetgolfclub Appelscha deelgenomen aan de Europacup voor clubteams te Hilzingen (Duitsland). Dankzij een fantastisch optreden van het heren zestal tijdens het NK 6-tallen te Geldrop dit seizoen, wist zij zich verrassend te plaatsen voor dit evenement, waar 's werelds beste clubteams aan deelnemen. De 19-jarige Slotenaar Zeno Folkertsma maakte deel uit van het betreffende zestal.

Meer dan een week lang hebben de 7 spelers (inclusief reserve) dagelijks veel trainingsuren gestoken in het leren kennen van de betreffende baan. Aan dit evenement deden dit jaar 12 clubteams mee uit o.a. Zweden, Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland. Na de 1^e wedstrijddag was al duidelijk dat de finaledag halen dit jaar niet haalbaar zou zijn. Toch werd er ook op de 2^e wedstrijddag op het scherpst van de snede gespeeld en dit resulteerde hier en daar toch in goede (team)ronden.

Uiteindelijk legde Appelscha beslag op de 10e plaats. Alhoewel het hier puur om een teamprestatie gaat, was de individuele score van Zeno Folkertsma met 28, 27, 28, 28, 27 van een goed niveau. Overigens was ook de ex-Slotenaar Eppie Paulusma, nu baaneigenaar van de midgetgolfbaan te Appelscha, als debutant één van de spelers van het zestal. Ook hij presteerde deze 2 wedstrijddagen naar behoren.

Presentatie eerste leskist Elfstedentocht

In 2009 is het honderd jaar geleden dat de vereniging "De Friesche Elf Steden" werd opgericht. De vereniging en met haar natuurlijk de Elfstedentocht is de afgelopen honderd jaar uitgegroeid tot een begrip en wil daarom het jubileumjaar op gepaste wijze vieren. De jeugd is een aparte doelgroep in het jubileumjaar: hiervoor heeft de vereniging een speciale leskist laten maken.

Donderdag 30 oktober werd de leskist officieel gepresenteerd en overhandigd aan de directeur en 110 kinderen van de basisschool 'de Klinkert' in Sloten. Met de leskist en de bijbehorende lesbrief wil de vereniging de leerlingen van de basisscholen kennis laten maken met de Friese Elfstedentocht. In de kist zit materiaal wat de leerkrachten kunnen gebruiken in de lessen: verschillende schaatsen, schaatskleding, een routekaart, een boek, cd's, een dvd en dergelijke.

Daarnaast is er voor de leraren een map met lesideeën. De vijftig leskisten die de vereniging "De Friesche Elf Steden" heeft laten maken

kunnen geleend worden bij de bibliotheken in Friesland.

Nieuw trainingsveld

De voetballers van VV Sleat kunnen vanaf volgend seizoen oefenen op een vernieuwd trainingsveld. De gemeente Gaasterlân-Sleat laat het veld, waar alle teams op trainen, renoveren. In de zomerstop van 2009 wordt het terrein van het sportpark aan De Lange Jerden in Sloten aangepakt. De renovatie kost 37.500,- euro.

Vergadering IJswegencentrale Sloten op vrijdag 16 januari 2009

Op vrijdag 16 januari 2009 houdt de IJswegencentrale Sloten haar jaarvergadering. De plaats van dit gebeuren is Pannenkoekhuis "De Koe-poort" en het aanvangstijdstip is 20.00 uur.

Spreekers zijn: Jan Oostenbrug, ijsmeester van ver. "De Friesche Elf Steden" en voorzitter van de Friesche IJsbond.

Het bestuur heet een ieder van harte welkom, die het ijsgebeuren in Sloten een warm hart toedragen.

Wanneer is het ijs op het buitenwater betrouwbaar is?

1. de ijsdikte minstens 8 tot 10 cm is. (afhankelijk van ijssoort en gebiedsomstandigheden);
2. de wakken zijn afgezet met liggende takken; (afzetting met lint ter geleiding naar klúnplekken of langs wakken kan alleen maar van tijdelijke aard zijn, i.v.m. stuk-/wegwaaien);
3. de banen zijn aangegeven met staande takken en/of ze zijn geveegd;
4. de klúnvoorzieningen zijn aangebracht;
5. het teken "ijs betrouwbaar" per regio via de Friesche media en de website van "De Friesche IJsbond": www.friescheijsbond.nl bekend is gemaakt.

Zodra de dooi invalt, wordt het ijs onbetrouwbaar. Dan moet dat via de media en op de website van "De Friesche IJsbond" (en eventueel die van de IJWC's) bekend worden gemaakt.

De IJWC's hebben zich in de Algemene Vergadering van 25 november 2006 verplicht gebruik te maken van de twee door "De Friesche IJsbond" ontworpen waarschuwingsborden.

Graag wil ik iedereen bedanken voor het medeleven na mijn ongeluk. Wij vonden het zeer fijn om zoveel beterschapswensen te mogen ontvangen.
Hiervoor onze dank.

Willem Dijkstra, Sloten.

SLEAT EARTIIDS

SLEAT HJOED-DE-DEI

PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Sommige Sleattemers en âld-Sleattemers zijn in het bezit van oude foto's van Sloten, waarop personen staan afgebeeld, die voor hen moeilijk meer thuis te brengen zijn. Daarom is "De Stadsomroeper" enige jaren geleden een rubriek met oude afgedrukte foto's genaamd "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE" gestart. De lezer wordt hierin gevraagd om de ontbrekende na(a)m(en) op te sporen en/of de wel gevonden maar van verkeerd geschreven namen voorzien te geven aan de redactie van dit blad. Ook wordt er gevraagd of lezers nog verhalen weten over oude afgebeelde personen, verenigingen of situaties etc.

Martha Krook-Haagsma (kleindochter van Jan & Afke Poepjes) reageert nog even op de foto die stond afgedrukt in ons aprilnummer. Deze prent werd ingestuurd door Jan (fan Ruurd) Visser en betrof een afdruk van de openbare lagere school in Sloten rond 1945.

"Op verzoek van mijn nicht Hennie van Velzen-van Netten geef ik even door dat zij inderdaad no. 26 is. Zoals Jopie Nijholt schreef in het septembernummer was haar moeder inderdaad ook een Poepjes (van Jouk en Hinke). Hennie woont al lange tijd in Balk."

Op de foto van Kees Ewoldt uit Hoogeveen van de Hervormde Vrouwenvereniging uit Sloten in ons vorige nummer reageerden de volgende personen:

mevr. S. Folkertsma-Kamstra, B.H. Mulierstraat 24 uit Sloten ,
mevr. A. Feenstra-Kolhoff, Westersingel 1 uit Burgum,
mevr. A. Nijholt-Straatsma, Heemstrastraat 6 te St. Nicolaasga,
mevr. T. Loonstra-Groenhof, Vrouwezand 4 te Lemmer,
mevr. T. Veen-Stegenga, De Omrin 26 te Nijemirdum.

Alie Feenstra-Kolhoff: *"Ik was verrast door de mooie foto in de vorige Stadsomroeper. Vele voor mij bekende dames staan er op en speciaal voor mij vooraan in een voor mij onbekende opname mijn moeder. Prachtig!*

Wij hoorden thuis vele verhalen over de vrouwenvereniging. Mijn moeder was namelijk jarenlang presidente.

De jaarlijkse uitstapjes en de bazar waren hoogtepunten. Groot respect had mijn moeder voor de creativiteit van de leden.

Mijn moeder las vaak voor uit een boek. Dat kon ze mooi doen, werd er verteld.

Tijdens de reisjes door Nederland, weet ik, dat de chauffeur onderweg soms even stopte om een familielid van één van de leden te begroeten. Per slot van rekening was reizen niet voor iedereen weggelegd in die tijd.

De geplaatste foto is echter van latere tijd, waarschijnlijk eind 1950. Vooraan zit namelijk mevr. Versteeg, de predikantsvrouw. Zeker is, dat de fam. Versteeg in maart 1960 vertrokken is uit Sloten."

Onderstaand de bevindingen van: Mevr. S. Folkertsma-Kamstra (SFK), mevr. A. Feenstra-Kolhoff (AFK), mevr. A. Nijholt-Straatsma (ANS), mevr. T. Loonstra-Groenhof en mevr. T. Veen-Stegenga (TL+TV):

1. mevr. N. de Vries; SFK; TL+TV. 2. mevr. Delfsma; SFK; ANS; TL+TV. 3. mevr. S. Folkertsma; SFK; AFK; TL+TV. 4. mevr. G. Bouwsma; SFK; AFK; TL+TV. 5. mevr. J. Smit; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 6. mevr. H. de Boer; SFK; 7. mevr. G. Oost; SFK; TL+TV. 8. mevr. A. Steenbeek; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 9. mevr. D. Zanstra (winkel); SFK; ANS; AFK; TL+TV. 10. mevr. T. van der Goot (groentewinkel); SFK; AFK; TL+TV. 11. mevr. A. de Jong (vrouw van Bruno de Jong); SFK. 11. mevr. Hieke Smit; AFK. 12. mevr. Stilma (vrouw van melkboer); SFK; TL+TV. 13. mevr. van der Wielen; SFK; TL+TV. 14. mevr. P. Haringsma; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 15. mevr. S. van der Hei; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 16. mevr. Tj. de Boer; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 17. mevr. de Jong (woonde op een boot); SFK. 18. mevr. Tj. Albada; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 19. mevr. A. Ewoldt; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 20. mevr. A. Verhoeff; SFK; ANS; AFK; TL+TV. 21. mevr. T. van der Goot (groentewinkel); SFK; AFK; TL+TV. 22. chauffeur Gelf; SFK; AFK; 23. mevr. Kolhoff; SFK; AFK; TL+TV. 23. mevr. Hamburger-de Vlugt (Bontje); ANS. 24. mevr. Versteeg; SFK; AFK; TL+TV.

Tot zover de reacties die er deze keer kwamen op vragen en foto's uit "Pake's Sleattemer Ferline". Mocht u nog willen reageren op bovengenoemde prent of eerder gepubliceerde foto's/verhalen; neem dan even contact op met de redactie.

G. St.

OPBRENGST COLLECTE

Voor de **Nierstichting** werd het bedrag van **Euro 522,01** bijeen-vergaard.

Collectanten en gevers worden hierbij hartelijk bedankt.

SLEATTEMER NIJS EN NIJS OM UTENS

Twee Friezen hacken sites van universiteiten

Vijf mannen, onder wie een Dokkumer en een man uit Sloten, werden onlangs aangehouden voor computerinbraken in systemen van de Universiteit van Michigan (VS) en universiteiten in een groot aantal West-Europese landen.

In december vorig jaar ontdekte de Universiteit van Michigan dat indringers op de servers van het computernetwerk een programma hadden geïnstalleerd, waarmee bestanden via het internet kunnen worden verspreid.

Deze software werd gebruikt om illegale kopieën van computerspellen en films te distribueren. Op verzoek van justitie in Amerika is het Team High Tech Crime van de nationale recherche gevraagd onderzoek te doen, omdat de inbraken bleken te worden gepleegd vanaf internetadressen uit Nederland.

Verder onderzoek bracht aan het licht dat op internet met een groep andere hackers contacten werden onderhouden over onder meer het inbreken in computers en het illegaal verspreiden van films, muziek en software.

Waterzuivering Sloten vernieuwd

De rioolwaterzuiveringsinstallatie van Sloten wordt vernieuwd. De aanpassingen, die ongeveer 5 miljoen euro vergen, zijn nodig om aan de huidige eisen voor geur, waterkwaliteit en veiligheid te kunnen voldoen. De werkzaamheden zullen in 2009 en 2010 plaatsvinden. De zuiveringsinstallatie blijft in die tijd gewoon in bedrijf.

Aan nieuwe meetinstrumenten valt straks af te lezen waar het water precies vandaan komt. Ook wordt aan het binnenkomende rioolwater direct slib toegevoegd met bacteriën die het water zuiveren. Op deze manier hoeven er straks geen chemicaliën meer gebruikt te worden voor waterzuivering. De installatie van Sloten stamt uit 1976 en zuivert afvalwater van Woudsend, Hommerts en dorpen in Gaasterlân-Sleat.

Politie pakt sportvisser

De politie heeft maandag aan het einde van de middag een 46-jarige sportvisser uit Sloten aangehouden. Tijdens een controle op de visserijwetgeving gooide de man, op het moment dat de controleurs de visser aanspraken, een viskoffer overboord. Hierop werd de man aangehouden. In de koffer bleken 14 snoekbaarzen te zitten. Daarnaast lagen in de boot vier werphengels klaar voor gebruik. De snoekbaarzen zijn naar de visafslag in Stavoren gebracht en de hengels zijn in beslag genomen. Tegen de man is een proces-verbaal opgemaakt.

Vrouw bij Sloten in auto aangevallen

Een automobiliste uit Wijckel (45) is onlangs mishandeld door een onbekende man. Ze raakte daarbij gewond aan hoofd en hand. De bestuurder van een gele of witte VW-Polo of Golf achter haar gaf voor de brug in Sloten lichtsignalen, waarop de vrouw haar auto aan de kant zette.

Een blanke man met dikke lippen en een stevig, vadsig postuur kwam naar haar toe en pakte haar vast door het portierraam. Hij probeerde haar uit de auto te trekken waarbij ze tegen haar hoofd werd geslagen. Het lukte haar om de auto in de versnelling te zetten. Voordat ze snelheid kon maken, schopte de man, die een donkerblauw bomberjack, een spijkerbroek en werkschoenen droeg, haar nog tegen haar hoofd. Bij de auto stond een andere man, eveneens stevig en blank. Ze spraken vermoedelijk Pools met elkaar. Waarschijnlijk wilde de aanvaller de automobiliste beroven.

Brandweer oefent met muziek en vuurlampjes

Het gezamenlijke brandweerkorps van Nijefurd en Gaasterlân-Sleat heeft voor ongeveer 12.000 euro aan oefenmateriaal gekocht, zoals silklames (vlammennabootsers) en een warmtebord dat achter een deur kan worden gehangen. Op die manier wordt nagebootst dat de ruimte achter een deur in brand staat.

Met de nieuwe audio-installatie kunnen geluiden worden afgespeeld als gillende slachtoffers, instortende gebouwen en knetterend vuur. Het oefenen wordt zo leuker, volgens commandant Frans Stabel.

Het geld van Janny Verdonck

Na het overlijden van de jarenlang in Sloten gewoond hebbende Janny Verdonck, gingen twee nichten op zoek naar het vermeende vermogen van hun tante. Volgens de notaris waren er alleen wat oude spulletjes nagelaten. Ze móet meer hebben volgens de nichten.

Tante verhuisde jaren geleden naar Friesland. Zij was ongehuwd en had verder geen familie. Zelf erfde ze in haar leven verschillende keren. Waar is dat geld nu? En waar zijn de spullen, zoals Janny's 'hummeltjes'-verzameling (porseleinen figuurtjes)?

Televisiemaker Frans Bromet volgde hen bij hun zoektocht naar 'het grote geld' in de documentaire "DE NALATENSCHAP VAN TANTE JANNY", uitgezonden op de NCRV-t.v. op maandag 13 oktober 2008.

Deze uitzending kunt u nog eens bekijken op internet:

<http://www.uitzendinggemist.nl/index.php/serie?serID=24&md5=2aa75470c497954440fb8b95d8311d95>

Gaasterlân-Sleat wil niet met Zuidwesthoek

Gaasterlân-Sleat wil bij een herindeling samengaan met Skarsterlân en Lemsterland. De gemeenteraad ging onlangs akkoord met het collegevoorstel en koos voor deze zogeheten Sleattemervariant. Een

fusie met de gemeenten in de Zuidwesthoek is daarmee van de baan. Het college koos voor samenwerking met Skarsterlân en Lemsterland, omdat 'groot Sneek' te groot zou worden voor een plattelandsgemeente. Een meerderheid van de raad deelt die gedachte. Volgens hen is het besluit beter voor de dienstverlening en is de afstand met de burger kleiner.

Willem Hoornstra voorzitter IFKS

Burgemeester Willem Hoornstra van Gaasterlân-Sleat is in beeld als nieuwe voorzitter van skûtsjevereniging IFKS. Het bestuur draagt hem voor. Volgend voorjaar beslist de ledenvergadering over zijn kandidatuur. Huidig voorzitter Cees Amels uit Makkum treedt dan terug.

Hulp aan Roemenië is na twintig jaar wel voltooid

De werkgroep Roemenië Roept stopt ermee. Na twintig jaar humanitaire hulp aan het Oost-Europese land, is de missie van honderden vrijwilligers uit Zuidwest-Friesland voltooid. De situatie in kindertehuizen en ziekenhuizen en het leven van de Roemenen zijn enorm verbeterd, meent Auke van der Veen uit Oudemirdum.

De opbrengst van de verloting van dit jaar, zo'n 20.000 euro inclusief giften, komt in een fonds waarmee nog een aantal jaren op maat ondersteuning kan worden geboden.

Derde vaargeul tussen Sloten en Lutsmondning klaar

De aanleg van een derde vaargeul tussen Sloten en de Lutsmondning in de Sleattermer Mar is klaar. Hierdoor is Balk aangesloten op het brede vaarwegennetwerk van de Friese meren. Het is de bedoeling dat de extra vaargeul de vaarrecreatie rond de Sleattermer Mar een extra impuls geeft. Meer boten kunnen nu Balk bereiken en het dorp wordt daardoor toegankelijker voor de watersporter. In combinatie met de vorig jaar uitgebaggerde geulen in de Sleattermer Mar, de nieuwe aanlegvoorzieningen in de Luts en het nieuwe paviljoen aan de Sleattermer Mar, moeten Balk en de gemeente Gaasterlân-Sleat optimaal van de extra impuls profiteren. De derde vaargeul kostte 200.000 euro.

Gemeente deelde geboortebomen uit

Sinds 1980 worden er in de gemeente Gaasterlân-Sleat geboortebomen uitgereikt aan kinderen die in het voorafgaande jaar geboren zijn. Raadsleden, wethouders en ambtenaren trokken er onlangs op uit om boompjes in de tuin bij ouders van pasgeborenen te planten. Er werden 111 ouderparen aangeschreven en er konden 92 boompjes worden uitgereikt.

Ferry Deinum maakt gebruik van de VUT regeling

Met ingang van 1 december 2008 maakt administratief medewerker Ferry Deinum van Sloten B.V., na een dienstverband van 44 jaar, gebruik

van de VUT regeling.

Ter gelegenheid hiervan werd hem op vrijdag 28 november 2008 een receptie aangeboden in restaurant Taveerne 't Bolwerk te Sloten.

Friese dichters en componisten maakten Sint Nicolaas-concert

De Sneker Cantorij o.l.v. Bob Pruiksma durft wat te ondernemen. Pruiksma werd enkele jaren geleden na een kerkdienst benaderd door Sint Nicolaaskenner Sieger Bijsterveld uit Joure met het voorstel. "Zou het niet mooi zijn om rond Sint Nicolaas in de St. Nicolaaskerk van St. Nicolaasga een St. Nicolaasconcert te organiseren?" Aanleiding was een tentoonstelling over de bisschop, die vorig jaar in Joure werd gehouden.

Friese dichters en componisten werden uitgenodigd op een informatieavond over het project. Op de avond in Bogerman Sneek vertelde Bijsterveld prachtige verhalen over Sint Nicolaas die een belangrijke heilige is in de Orthodoxe wereld. Het enthousiasme onder de dichters en componisten was groot.

Bijsterveld leverde de grondstof aan de dichters Jan Dotinga, Berber van der Geest, Benny Holtrop, Annie de Jong, Sleattemer Folkert Verbeek en Cor Waringa. Iedere dichter kon zich verdiepen in een aspect van het leven van de heilige.

Het concert van de Sneker Cantorij werd gehouden in Sint Nicolaasga, Cornjum, Stavoren en Sneek en varieerde van bloedserieuze klassieke muziek tot luchtiger repertoire van Sinterklaasliedjes.

Streekarchivaris

De Zuidwesthoek krijgt een eigen streekarchivaris. Alice Boolij, nu nog communicatiemedewerkster bij de gemeente Sneek, begint per 1 januari aan die functie. Ze gaat de archieven in Bolsward, Gaasterlân-Sleat, Littenseradiel, Nijefurd, Sneek, Wûnseradiel en Wymbritseradiel toegankelijker maken voor het publiek. Dit doet ze onder meer door plaatselijke verenigingen te begeleiden.

Goedheiligman vergeet Sloten niet

Zaterdagmiddag 29 november jl. kwam Sinterklaas met zijn gehele Pietenbestand weer naar Sloten. Ook dit keer koos hij de Lemsterpoort als aankomstplaats. Muziekkorps "Stêd Sleat" trakteerde hem dan ook dit keer op vrolijke sinterklaasliedjes. De Sint maakte, gevolgd door vele kinderen en hun ouders, weer een tocht op de sjees door de stad. Onderweg speelde malletband "Concordia" uit Balk. Het feest werd vervolgens voortgezet in "De Poarte".

Snelheidscontroles in GS

Op een drietal klachtlocaties in de gemeente Gaasterlân-Sleat heeft de politie onlangs snelheidscontroles gehouden. Maandag 17 november was dat het geval in Oudemirdum, Nijemirdum en Sloten. Het overtredingspercentage werd hoog gevonden.

Op de Spanjaardsdijk in Sloten werden 190 voertuigen gecontroleerd. Er reden 71 te snel en de snelste klokte 92 km/u terwijl ook hier 50 is toegestaan.

Partijerie 'De Mallemok' slaat nieuwe weg in

Partijerie 'De Mallemok' te Sloten gaat zich toeleggen op het gebruik van hoofdzakelijk biologische- en streekproducten voor haar diners en buffetten. Chefkok Iwan de Vries zal zelf de inkopen gaan doen bij leveranciers in de omgeving. De liefde voor het vak én voor authenticiteit deed Henk en Rita Rutgers, sinds 1988 eigenaren van 'De Mallemok', kiezen voor deze nieuwe weg.

'De Mallemok' zal straks gebruik maken van het versaanbod per seizoen. Ook is er aandacht voor het verhaal achter het product.

In het voorjaar van 2009 zal 'De Mallemok' ook open zijn als restaurant.

Groots 11-steden theatergebeuren Tryater in Sloten

De vereniging "De Friesche Elf Steden" bestaat honderd jaar en heeft Tryater gevraagd dat mee te vieren. Daarom presenteert Tryater in december een grootse theatrale versie van de tocht der tochten. Van 's ochtends zes uur tot 's avonds zes uur wordt het publiek meegevoerd langs verrassende voorstellingen aan de 11-stedenroute. Elke dag kunnen 1200 mensen, verdeeld over 24 bussen, deze barre en bizarre reis beleven. Het wordt een bijzondere ervaring in het teken van strijd, overleven en doorzetten.

U wist het misschien al, maar Tryaters' 11-Stêdetocht maakt ook een stop in Sloten. Hier wordt de straat rondom de gracht omgedoopt tot de situatie in de oorlog, toen er ook twee keer een tocht gehouden is. Het publiek mag hier vrij rondlopen tussen de verschillende acts die op straat, in de kerk en op een kunstijsbaan op de gracht plaatsvinden. Ook ziet men graag dat het publiek bij sommige huizen naar binnen mag, waar ze dan naar verhalen kunnen luisteren en wat kunnen drinken. Het publiek krijgt ook de gelegenheid om bij een soort gaarkeukens eten op te halen. Natuurlijk moet de uitstraling van de straat één geheel worden: een sobere stijl met een paar bijzondere elementen.

De voorstellingen vinden plaats vanaf 18 december tot en met 3 januari, met uitzondering van 19 december, eerste kerstdag en oud- en nieuwjaarsdag. Als de kaartverkoop goed loopt, zijn er ook nog een aantal succesopties in januari op de volgende dagen: 4, 9-11, 15-18 en als reserve 23-25. Het publiek komt tussen 13.00 en 17.00 uur Sloten binnen; in drie groepen van elk maximaal 400 mensen.

Omdat de straat als toneel wordt gebruikt, worden de omwonenden gevraagd om geen uitbundige kerstversiering en -verlichting neer te zetten of buiten te hangen. De voorstelling wordt geregisseerd door Jellie Schippers en Guido Kleene.

AFSPRAKEN ROND JAARWISSELING 2008/2009

Om de jaarwisseling 2008/2009 goed te laten verlopen, heeft de gemeente i.s.m. de besturen van Dorps- en Plaatselijke Belangen, de volgende afspraken gemaakt:

- Er mag met carbid geschoten worden binnen de gemeente. Echter buiten de bebouwde kom en met nadrukkelijke toestemming van de grondeigenaar waar het carbidschieten zich afspeelt. Alleen indien de veiligheid kan worden gewaarborgd kan men in overleg met het dorps- of plaatselijk belang uitwijken naar een locatie binnen de bebouwde kom, indien er nadrukkelijke toestemming van de grondeigenaar is.
- Kalken wordt niet meer gedoogd. Het is een vernieling en wordt door de politie dan ook als overtreding gezien, met het bijbehorende handhavingstraject.
- Het ontsteken van vreugdevuren mag, maar alleen in tonnen. Het materiaal moet schoon hout / open hardhout zijn. Tussen de tonnen en de ondergrond moet een laag zand aangebracht worden, om schade aan groen of aan de bestrating te voorkomen.
- De gemeente rijdt een extra grofvullroute om eventuele materialen, die anders op de brandbult zouden kunnen belanden, op te halen. De datum hiervoor wordt binnenkort gecommuniceerd (december 2008). Vanaf 2009 wordt deze route structureel ingevoerd.
- De Dorps- en Plaatselijke belangen van Gaasterlân-Sleat komen ieder in aanmerking voor een subsidie van maximaal 1.000,- euro om activiteiten te organiseren die een goed verloop van de jaarwisseling bevorderen. Aanmeldingen hiervoor kunt u mét begroting indienen vóór 15 december 2008 bij Klaas Knobbe van de gemeente. Schriftelijk of via mail naar k.knobbe@gaasterlan-sleat.nl
- Het hinderen van hulpverleners (politie, brandweer, ambulance, gemeente) wordt door het Openbaar Ministerie zwaar gestraft.
- Tot slot is het van belang dat u aangifte/melding doet van kwalijke incidenten rond de jaarwisseling. Alleen door actief meldingsgedrag van inwoners richting brandweer en politie, kunnen er maatregelen genomen worden richting daders en draait de gemeenschap er niet voor op. Schade en vernielingen kunt u ook anoniem melden op telefoonnummer 0800-7000.
- Voor vragen over bovenstaande maatregelen kunt u contact opnemen met Klaas Knobbe, (0514) 60 81 62.

Namens de besturen van: Dorpsbelang Nijemirdum, Plaatselijk Belang Harich/Ruigahuizen, Ver. voor Plaatselijk Belang Oudemirdum, Dorpsbelang Oudega/Kolderwolde, Plaatselijk Belang Bakhuizen/Mirns/Rijs, Dorpsbelang Wijckel, Vereniging voor Dorpsbelangen Sondel, Plaatselijk Belang Balk Vooruit, Plaatselijk Belang Sloten, Vereniging Dorpsbelangen Elahuizen e.o. en namens het gemeentebestuur.

NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Van Martha Krook-Haagsma (kleindochter van Jan en Afke Poepjes) ontvingen we de foto van "Pake's Sleattemer Ferline" voor dit kwartaal. Op deze foto staan Liesbeth Poepjes, Aaltje Poepjes (beide van Jan en Afke) en Aaltje Poepjes (van Jouk & Hinke). Ook Pieter Haagsma staat op deze prent van de leden van het koor "ASA F" rond 1925 afgebeeld.

Ondanks het feit dat deze foto al meer dan 80 jaar oud is, zijn er waarschijnlijk nog wel lezers die weten wie er verder op bovengenoemde foto staan afgedrukt. Wellicht zijn uit overlevering ook nog wat namen op te sporen.

Vele afgebeelde personen hebben het tijdelijke al voor het eeuwige verwisseld. Toch blijven ze of komen opnieuw in onze herinnering middels deze rubriek in "De Stadsomroeper".

Garne uw reactie aan onze redactie. Telefonisch kan dat bij Hanny Bergsma (telef.: 0514-531775). Ook kunt u ons e-mailen (info@destadsomroeper.nl) of gewoon schriftelijk uw bevindingen bij de redactie, Dubbelstraat 129, 8556 XE, in Sloten melden.

U helpt "De Stadsomroeper" op die manier mee, om een stukje uit "Pake's Sleattemer Ferline" op te lossen.

Geachte lezer, help mee om met "De Stadsomroeper" de puzzels uit het verleden op te lossen. Bent u ook in het bezit van een foto uit "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE", waarvan u graag wat meer zou willen weten? Schroom beslist niet deze naar de redactie van ons blad te sturen.

G. St.

REACTIES VAN LEZERS

Tilly Loonstra-Groenhof, Lemmer: "Nog even over het stukje in het vorige nummer van dit blad van de ooievaar die Sloten verraste: Toen ik vroeger op de bewaarschool in Sloten zat, omstreeks 1950, waren er geregeld ooievaars, die nestelden op de schoorsteen van het gemeentehuis aan de Heerenwal.

Als wij dan naar school liepen en wisten dat de ooievaars daar zaten, riepen wij heel hard : 'Ooievaar, krije wy in lytse poppe !!!'
Dus je ziet, dat ook in onze jonge jaren de ooievaar ons soms kon verrassen !!!"

Wim de Vreeze, 's Gravenzande: "Mijn ouders, Tinus en Akke de Vreeze-Melchers, hadden een Amsterdams meisje als evacué in huis. Zij heette Willy Kouwenberg en was ongeveer even oud als ik. Een wat ouder zusje van Willy zat bij Jan en Fim de Vreeze-Mous in Sloten in de kost. Een broertje van hen, Frans, verbleef bij de fam. Uilke de Jong op de boerderij net buiten Sloten (waar nu de fam. D. Mulder, Gaestdyk 65 woont, red.).

Later zocht ik Willy nog regelmatig op in Amsterdam toen ik daar bij de Marine dienst deed. Ook had slager Dijkstra in Sloten het echtpaar Zweep in de oorlogsjaren enige tijd in huis.

Verder weet ik nog dat in Indië hebben gediend: Kees van der Werf (broer van Sietse van der Werf). Heeft daar ook zijn vrouw ontmoet en kwam als één van de laatsten uit Indië terug.

In Nieuw Guinea hebben gediend: Janus (fan Ruurd) Visser, Kees Schotanus en ikzelf (van maart '59 tot september '60).

In Doorn is een lijst met de namen van alle veteranen, maar deze is helaas op de huidige woonplaats terug te vinden; dus niet op de woonplaats van de tijd van uitzending."

Mevr. A. Nijholt-Straatsma, St. Nicolaasga: "Tot mijn verrassing stond in de vorige Stadsomroeper een lijst met evacués, die rond 1945 in Sloten verbleven. Dank je wel Jan Vogelzang uit Balk.

Op die lijst stond o.a. de fam. Wessels. Vader, moeder, 2 dochters en 2 zoons. Vanaf dat jaar heb ik nauw contact onderhouden met Gerda Wessels. Helaas is ze vorig jaar overleden.

Ieder jaar kwam ze een week logeren en bezochten we natuurlijk Jan en Rinkje ten Boom (haar pleegouders).

Ook bezochten we Pieter en Saakje van der Hei, waar een broer van haar was ondergebracht.

Twee jaar geleden zijn de kinderen Wessels nog in Sloten geweest. Ze hadden alle lof voor hun opvang (4 maanden, naar ik meen) in de moeilijke oorlogstijd.

Hun huis in Gennep was platgeschoten. O.a. Pieter van der Hei en mijn vader Sjirk Straatsma hebben hen geholpen en spullen naar het zuiden gebracht. Misschien waren hier nog wel meer Slotenaren bij betrokken.

Voor zover ik weet waren kleine gezinnen verplicht om evacués op te nemen. Uit die tijd zijn heel veel fijne contacten overgebleven."

Bertha Poelman-v.d. Broek, Amsterdam: "N.a.v. het stukje wat Kees Smits in 'De Stadsomroeper' heeft geplaatst over oud-Indiëgangers, merk ik op dat, voor zover ik weet, nog een persoon uit Sloten daar gediend heeft. Wij noemden hem Hambamboela of zoiets. Hij had verkerking met een zuster van Pieter Poortema."

Kees Smits, Houten: "Ook nu weer met veel genoeg 'De Stadsomroeper' gelezen. Wat mij zeer trof was de lijst van de personen die in de eerste helft van 1945 in Sloten waren opgevangen. Bijna 100 mensen! Boven het overzicht zou een tekst 'WAARIN EEN KLEINE STAD GROOT KAN ZIJN' niet hebben misstaan. En dan de namen en adressen van de Sleattemers: informatie om even bij stil te staan.

Ik herinner me dat ook al in het begin van de oorlogstijd kinderen uit Rotterdam Charlois in Sloten zijn geweest. Een lijst zal waarschijnlijk niet bestaan. Het is interessant om informatie te plaatsen in een volgend nummer van dit blad. Niet alleen voor de geschiedenis van Sloten van belang maar ook om de betrokkenheid van oude, jonge en nieuwe bewoners van de stad te vergroten."

Kees van Strien, Balk: "Ik reageer nog even op het stukje in het vorige nummer van dit blad betreffende de ondernemers v.d. Meer en de Vries te Sloten. Ype de Vries, was een 'omke' van mijn vrouw Ferry. Hij exploiteerde vroeger hotel Gaasterland en had eerst een horecabedrijf in Staveren. Moet volgens mijn schoomoeder timmerman in Sloten zijn geweest. Hij woonde waarschijnlijk in het huis van bouwbedrijf Smits, later IJkema. Nu woont Henk Brouwer op deze plek.

Hij had een dochter, die met Jaap van der Meer getrouwd was. Die hadden weer een bouwbedrijf in Aldegea G-S. Nu zit Cor van der Meer daar in. Ype z'n vader was caféhouder/bakker te Warns. Hij had drie kinderen."

SLOTEN IN HET MIDDELPUNT

Het beloven drukke tijden te worden in ons mooie stadje. Vanaf 20 december start het evenement van Tryater, waarbij Sloten wordt bezocht. Het is een alternatieve 11-stedentocht met bussen in het kader van 100 jaar elfstedentocht. De bewoners langs het Diep zijn benaderd voor hun medewerking en ook onze horecaondernemers krijgen het druk met dit spektakel.

De maand april 2009 staat Sloten centraal in de viering van het 100-jarig bestaan van de vereniging "De Friesche Elf Steden". De gehele maand zijn er activiteiten en festiviteiten, georganiseerd door een commissie bestaande uit ondermeer: de gemeente G-S, de gemeente Skarsterlân, Plaatselijk Belang, Ondernemersvereniging, IJswegencentrale, het Museum en de Feestcommissie. Laten we met z'n allen Sloten tijdens deze evenementen extra promoten door de bezoekers gastvrij te ontvangen en onze stad nog schöner te presenteren en zonder geparkeerde auto's langs het Diep.

Uiteraard hebben jullie de fusie-plannen van onze gemeente gevolgd en inmiddels hebben onze buurgemeenten Skarsterlân en Lemsterlan een positief standpunt ingenomen, maar nog niets is definitief. Wij zijn gelukkig met deze ontwikkelingen, want Sloten heeft als eerste binnen onze gemeente een duidelijke keuze gemaakt en deze aan het gemeentebestuur kenbaar gemaakt, voordat de gemeente Skarsterlân in beeld was.

Het leek geruime tijd een fusie te gaan worden met Nijefurd, Wymbrits en Sneek. Deze werden in het rapport van de heer Bruins-Slot nog uitgebreid tot een nieuwe gemeente met ca 92.000 inwoners. In de nieuw te vormen gemeente met Skarsterlân en Lemsterlan zijn dit ca 50.000 inwoners; wat ons betreft meer dan genoeg. De heer Volbeda van het FNP heeft, denk ik, onze gedachte goed verwoord met de uitspraak: "Zo groot als het moet en zo klein als het kan."

Maar de keuze die wij met z'n allen hebben gemaakt, is uiteraard niet alleen op de omvang gebaseerd maar zeker ook op kwaliteit.

Inmiddels zijn er al oriënterende gesprekken geweest tussen vertegenwoordigers van de 3 gemeenten, die plaats hebben gevonden in onze stad.

Onze stad, de enige stad in de nieuwe gemeente, gelegen in het middelpunt. De horeca heeft er inmiddels al voordeel bij.

We hebben onlangs het jaarlijkse werkbezoek gehad met Burgemeester en Wethouders.

Beknopt een aantal zaken die wij hebben besproken:

Sloten Ideale Stad; begin volgend jaar komt de werkgroep weer bijeen om te zien hoe wij de gepresenteerde plannen verder kunnen invullen en vooral financieren.

Waterpoorten; hier worden grote vorderingen gemaakt ten aanzien van de financiering en waarschijnlijk start de restauratie van de waterpoorten direct na de zomer van 2009.

Groenvoorziening; wij hebben hier onze verontrusting uitgesproken ten aanzien van beplanting/begroeiing rondom bebouwing of objecten die juist aan het oog onttrokken zouden moeten worden. Hier zal op worden toegezien en volgend jaar zal reeds van verbetering sprake zijn, zo is ons beloofd.

2^e Woningbeleid; zo langzamerhand zijn er weer enkele woningen toegevoegd aan het bestand van de recreatie-woningen zonder dat hiervoor vergunning is verstrekt. De gemeente zal hier tegen optreden en wij zullen hen daarbij ondersteunen.

Tot slot kan ik jullie medelen dat onze Algemene Ledenvergadering gepland staat voor vrijdag 27 maart 2009.

Kunnen jullie dit vast noteren op de kalender, want dat wil je toch niet missen.

Hierbij maak ik dan gelijk van de gelegenheid gebruik om jullie allemaal een prettige Kerst, maar vooral een gezond Nieuwjaar toe te wensen !

namens het bestuur van Plaatselijk Belang,
René Kuijl, voorzitter.

SLEATTEMER VLAG WAPPERDE NOG NOOIT ZO NOORDELIJK

Menno Knot, Durk Leentjes en Rudie Leegstra verbleven eind augustus een week in Spitsbergen. Spitsbergen is niet een plaats waar korte broeken tot de dagelijkse kledij behoren. Hier begint namelijk de Noordpool. Vanuit Amsterdam vlogen ze naar Oslo en vervolgens naar Longyearbyen op Spitsbergen. In deze plaats bleven de Sleattemers de gehele week en van hieruit maakten ze tochten. Tochten naar ijsberen, gletsjers, zeeleeuwen etc.

Donderdag 28 augustus 2008 is volgens het verslag van Menno Knot de meest memorabele dag van hun onderneming: *"Vandaag zijn we weer met het motorschip de "Polargirl" gaan varen. Deze dag gaat de tocht naar de Esmarkenbreen (Gletsjer) en naar Barentsburg.*

Na twee en een half uur varen zijn we bij de gletsjer aangekomen. Deze is iets kleiner dan de gletsjer van afgelopen maandag. Daar we vrij dicht bij konden komen was het toch wel spectaculair. Ook hier zie je veel dieren, die deel uit maken van de fauna van Svalbard.

Op bijna 80 graden Noorderbreedte, daar waar de Noordpool begint, wapperen v.l.n.r. Menno Knot, Rudie Leegstra en Durk Leentjes met de Sleattemer vlag.

Foto: Menno Knot

dringen aan boord om de mooiste foto te maken. Daar de afstand toch nog redelijk ver was, werden de telelenzen volop benut. Met mijn eenvoudige toestel lukte het toch om een leuke foto te maken.

Toen de ijsbeer verdwenen was, kwam alle passagiers, inclusief wij drieën, weer tot rust.

Tot onze grote verrassing zagen we een ijsbeer. Dit was een moment, waarop er totale opwinding ontstond op ons schip. Alle passagiers zagen hoe de ijsbeer van schots naar schots zijn of haar weg vond. Het was

Rudie haalde de vlag van Sloten te voorschijn, die hij van Ary Verhoeff had meegekregen en hiermede moesten we uiteraard op de foto. Wij denken dat dit het noordelijkste punt op aarde is, waar de onze vlag heeft gewapperd.

Na de opname van dit historische fotomoment zijn we gaan lunchen en kregen we een heerlijke vissoep.

Vanaf de gletsjer zijn we naar Barentsburg gevaren. Dit duurde ca. 1 uur.

Barentsburg is een Russische nederzetting. Er wonen 500 mensen. Hier bevindt zich een grote kolenmijn. Deze mijn was in de jaren twintig in het bezit van Nederland, maar werd in begin dertiger jaren aan de Russen verkocht. Het is er een trieste boel. Alles ziet er somber uit en ziet zwart van het koolgruis. De meeste tijd van het jaar is het hier wit van de sneeuw. Alleen de twee zomermaanden zie je de somberheid volop. De mijn werkt momenteel niet. Vier maanden geleden is de mijn gaan branden. Hierbij zijn drie mensen om het leven gekomen.

Als een kolenmijn éénmaal brandt, dan brandt het ook voor lange tijd, in sommige gevallen voor jaren. Deze mijn heeft men vol water laten lopen. De komende maanden gaat men het er weer uitpompen. Het is nog maar de vraag of het ooit weer in gebruik wordt genomen. Op zijn vroegst volgende jaar.

De Russen worden wel achtervolgd door pech en rampen, want twee maanden geleden is hier een helikopter neergestort. Ook hierbij verloren 3 mensen het leven.

Al met al maakt Barentsburg een trieste indruk en daar kon het wapperen van onze vlag uit Sloten ook niet veel aan veranderen.

Op de terugvaart naar Longyearbyen kwamen we nog langs vele rotswanden, waar vele zeevogels hun nesten hebben. De meeste jongen zijn inmiddels uitgevlogen en daarom was het er betrekkelijk rustig. Wel konden we nog volop genieten van het unieke samenspel van lucht, water en bergen.

Morgen doen we het rustig aan en zaterdag weer naar Sloten."

Het hele reisverslag kunt u vinden op internet en wel op:
www.mennoknot.web-log.nl

MEMENTO MORI 2008

Ook het afgelopen jaar waren er in onze gemeenschap en buiten onze stadsgrenzen mensen die met moeite, pijn en verdriet werden geconfronteerd, omdat geliefden, van wie ze hielden, na een langdurig lijden, kort ziek zijn, of heel plotseling, ons ontvielen. Omdat zij allen hun eigen plekje in ons stadje en in ons hart innamen, een ieder op zijn of haar eigen wijze, willen wij hen in dit nummer van "De Stadsomroeper" gedenken.

OVERLEDEN TE SLOTEN:

7 mei: Coba Teijema-Tjeerdsma, It Far 16, 64 jaar.

Coba Tjeerdsma werd geboren op 7 november 1943 en vestigde zich, samen met haar man Joop Teijema, 13 jaar geleden in Sloten op It Far.

Coba was niet iemand die thuis stilletjes zat te wachten tot er eens iemand langs zou komen. Nee, ze begaf zich graag onder de mensen en bouwde zo al snel contacten op in haar nieuwe woonomgeving.

Coba werd al redelijk snel gevraagd om als diaken zitting te nemen in de kerkenraad van de Prot. Gem. in Sloten. Dat werk was haar op het lijf geschreven en verdiepte haar geloofsleven.

Ze was een betrokken vrouw die van aanpakken wist en graag van actie hield. Coba had een duidelijke, eigen mening maar hield daar niet aan vast als een ander haar van betere argumenten voorzag. Ze was een mens van het compromis.

Bijna tien jaar lang vervulde zij haar taak als diaken met overgave. De tijd van haar leven, zo noemde zij het later.

Coba was ook een echte levensgenieter. Samen met Joop werden verre reizen met de boot ondernomen. Ook een glaasje wijn op zijn tijd, ging er bij haar altijd prima in.

Regelmatig was ze bij haar dochter Marleen in Den Haag te vinden om er op haar kleinkinderen te passen.

De laatste jaren hield ze zich actief bezig met de golfsport. In God's vrije natuur genoot ze als geen ander als ze een balletje sloeg.

Twee jaar geleden werd er bij Coba Teijema een ernstige ziekte geconstateerd. Kans op genezing was er niet. Na een verdrietige periode kwam er toch een enorme rust over haar heen. Ze stond er zelf versted van. Ze was dankbaar voor elke dag die ze nog kreeg en ondernam van alles, zolang het nog kon. Ze was dankbaar voor alle aandacht die ze kreeg tijdens haar ziekte.

Coba voelde zich veilig geborgen bij haar Heiland. Zij gaf zich aan Hem over. Hij gaf haar rust en uitzicht op een nieuwe Toekomst. Daar waar verdriet, pijn, gemis en ziekte tot het verleden behoren; dat geloofde ze.

Coba Teijema-Tjeerdsma overleed in de vroege ochtend van woensdag 7 mei jl. "Ik weet aan Wie ik mij vertrouwde", stond boven de rouwbrief en in die volle verwachting mocht zij naar haar Hemelse Vader gaan.

De dienst van Woord en Gebed werd gehouden op zaterdag 10 mei jl. in de Grutte Tsjerke te Sloten, waarna Coba begraven werd op het naastgelegen kerkhof.

25 augustus: Marijke ten Heuvel-Roukema, Haverkamp 1, 87 jaar.

De wieg van Maria Wilhelmina Roukema stond op 17 januari 1921 in Heusden. Later vestigde het gezin Roukema zich in de buurt van Rotterdam. Waar de Roukema's in Nederland ook woonden; er werd steevast Fries gesproken. Marijke was dan ook een voorbeeld wat het gebruik van de Friese taal betreft.

Van nabij maakte ze op 14 mei 1940 het bombardement op Rotterdam mee; toen nog niet beseffend wat de gevolgen hiervan zouden zijn.

Ook maakte Marijke in de hongerwinter van 1944/1945 twee maal een fietstocht, via de Afsluitdijk, naar Friesland om aan eten voor haar en haar familie te komen. Bij één van die tochten was het ijsig koud en stormde het flink. Een jongen waar ze mee opfietste, overleed een maand later aan de gevolgen van deze barre tocht.

Na de oorlog woonde ze 6 jaar in Bolsward, waar ze voor de klas stond. Haar broer kwam in de zomer regelmatig langs met vrienden om op de Friese meren te gaan zeilen. Op één van deze tochten ontmoette ze haar echtgenoot Willem ten Heuvel. Ze kregen een dochter, die ze Jikkemien noemden.

Zo'n 40 jaar stond Marijke ten Heuvel-Roukema voor de klas. In Enschede gaf ze maar liefst 28 jaar onderricht aan de kinderen. Het onderwijs was haar lust en haar leven.

Toen Marijke de VUT-gerechtigde leeftijd bereikte, vestigde het echtpaar Ten Heuvel zich in 1984 in Sloten aan de Haverkamp nr. 1.

Omdat ze haar antieke en andere bezittingen graag aan anderen wilde laten zien, blies ze het museum "Stedhûs Sleat" nieuw leven in. Hier vonden haar waaiers, tentoongestelde kostuums met bijbehorende attributen een waardige plek om aan het publiek te tonen. Ze deed haar werk in "haar" museum op gepassioneerde wijze.

Toen de gemeente Gaasterlân-Sleat andere plannen had met de plek van het museum, gaf Marijke ten Heuvel zich niet zonder slag of stoot gewonnen. Ze was strijdbaar en kwam op voor haar zaak. Ze was vrij direct in de omgang met mensen zodat een ieder wist waar-ie aan toe was.

Marijke was een trouwe kerkgangster en een betrokken kerklid. Zo diende ze destijds de SoW-gemeente van Sloten als diaken. Ze stond voor haar taak met het geloof in God als haar drijfveer.

De laatste jaren van het leven van Marijke ten Heuvel-Roukema waren niet gemakkelijk. Ze verbleef meerdere keren voor langere tijd in het ziekenhuis en haar altijd scherpe geest begon steeds meer tot het verleden te behoren.

Marijke wist in het diepst van haar ziel dat al haar moeiten maar tijdelijk waren. Was het niet Jezus die zei: *"Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven."*? Aan dat geloof mocht ze zich vastklampen in al haar moeiten.

Op 25 augustus jl. kwam er een einde aan het aardse bestaan van Marijke ten Heuvel-Roukema. Ze werd op zaterdag 30 augustus jl. in besloten kring gecremeerd.

OVERLEDEN OM UTENS:

6 januari: Klaaske Aaltje Feenstra-de Groot (Klaske), Balk, 75 jaar.

Klaske de Groot werd geboren te Teroele op 8 oktober 1932.

Ze was getrouwd met Pieter Feenstra (53 jaar). Ze hebben eind vijftiger begin zestiger jaren enige tijd in Sloten gewoond aan de Spanjaardsdijk maar woonden al weer jaren in Balk.

Op 6 januari 2008 kwam er een einde aan het leven van Klaske Feenstra-de Groot. De afscheidsdienst werd gehouden op donderdag 10 januari in de "Paadwizer" te Balk. Ze werd begraven op de algemene begraafplaats aldaar.

26 februari: Yttje Koopmans, Balk 51 jaar.

Yttje Koopmans werd geboren te Spanga op 28 september 1956.

Ze was getrouwd met Henk de Boer en hadden samen een zoon, Rutger. Ze woonden enige tijd op It Far toen Henk, samen met een compagnon, het garagebedrijf aan de Spanjaardsdijk runde. Ze woonden al weer enkele jaren in Balk.

Yttje overleed na een korte, zeer ernstig ziekte. De rouwdienst werd gehouden op zaterdag 1 maart in de "Paadwizer" te Balk. Ze werd begraven op de algemene begraafplaats in dezelfde plaats.

4 april: Linda Verhoeff, Tjerkgaast, 42 jaar.

Abelinda Marjolein (Linda) Verhoeff zag het levenslicht op 21 december 1965 als dochter van Gerrit en Tini Verhoeff-Zandstra.

Haar lagere schooltijd bracht ze in Sloten door maar een groot deel van haar leven woonde Linda in Tjerkgaast (Gaestdijk 70), samen met de uit Balk afkomstige Cor van der Veen, met wie ze maar liefst 27 jaar van haar leven deelde. Hun beider leven werd verrijkt met 4 prachtige jongens: Jurjen, Niels, Jesse en Ingmer.

Elke keer, als er zich nieuw leven aan de Gaestdijk bij Linda en Cor had aangediend, staken ze hun vreugde niet onder stoelen of banken. Iedereen

mocht weten wat de naam van de laatste telg was want die stond op de dakpannen geschilderd.

Linda was al 8 jaar ziek en moest allerlei kuren ondergaan om de hoop levendig te houden op betere tijden. Altijd maar weer knokken tegen teleurstellingen, tegen het zieke lichaam; het vergde meer van Linda dan wat de grootste sporters ooit aan inspanningen van hun lichaam zouden kunnen vergen. Zij werd in haar moeilijke periodes liefdevol terzijde gestaan door haar mannen, die ze zo intens lief had.

Linda geloofde dat opgewektheid het wapen was om negatieve zaken een draai te kunnen geven. Ze wist ook dat de opgewekte mens zijn ogen niet sluit voor de werkelijkheid en het duistere ook niet aan de kant smijt maar wel alles vanuit het perspectief van de Geest ziet, die ook de duisternis doorziet, totdat hij stuit op het licht van God daarin.

De realiteit van deze wereld doorzien en er dan toch in slagen zich er op zijn vleugels boven te verheffen. Toch met een innerlijke opgewektheid te kijken naar alles wat moeilijk is. Een opgewekt mens kun je geen angst aanjagen; die laat zich niet zo gauw uit het veld slaan.

Linda had oog voor wat zwak was. Criminelen, ze kon er mee overweg als geen ander. Kinderen, die minder bedeed waren; op Linda konden ze rekenen. Ze kregen haar onvoorwaardelijke steun. Ze deed dit vanuit haar werk maar eigenlijk ook weer niet want Linda was in haar werk niet anders dan in haar vrije tijd. "Zorgen voor" waren niet alleen woorden maar vooral daden waar Linda voor stond.

Op 4 april eindigde het leven van Linda Verhoeff, nog naar 42 jaar oud. Een schok voor allen die haar zo lief hadden. Een overvolle Grutte Tsjerke tijdens de afscheidsdienst op dinsdag 8 april gaf eigenlijk aan hoe geliefd Linda was. Dat er zoveel mensen waren die haar nog niet konden missen en zo graag nog vele dingen met haar hadden willen delen. Het mocht niet zo zijn.

Linda werd aansluitend begraven op de algemene begraafplaats in Sloten.

30 april: Jitske van der Land-van den Brink, Balk, 71 jaar.

Jitske van den Brink werd geboren te Ureterp op 26 februari 1937. Ze was de dochter van Bertus van den Brink, jarenlang werkzaam op de Sleattemer fabriek. Jitske was 50 jaar getrouwd met Sjoerd van der Land en woonde in Balk.

Ze overleed te Bolsward. De afscheidsdienst werd gehouden op 6 mei in de Vaste Burchtkerk te Wijckel.

5 juli: Josephus Harmannus (Joop) Visser, Joure, 72 jaar.

Joop Visser werd op 11 juli 1935 geboren in Sloten. Hij was één van de elf kinderen uit het gezin van Ruurd Visser (1900 - 1978) en Suzanna Bodewes (1906 - 1974).

Joop groeide op op de boerderij aan de Spanjaardsdijk. In december 1941 werd deze door brand volledig verwoest. Maar liefst 33 koeien kwamen in de vlammenzee om en het gezin Visser kon maar ternauwernood worden gered. Joop moet dit bewust hebben meegemaakt want hij was toen zes jaar oud. Later zou de 'boerepleats' herbouwd worden. Joop droeg later zijn steentje ook bij aan het boerenwerk wat gedaan moest worden.

Een grote handicap droeg Joop zijn leven lang met zich mee. Hij was doof en dat beperkte zijn communicatieve vaardigheden enorm. Hij groeide ook op in een tijd dat hier weinig aandacht aan werd besteed. Doofheid betekent dat je geïsoleerd raakt en je vaak in je eigen wereldje leeft.

Joop was niet een mens die daardoor in de put ging zitten; hij had een natuurlijke opgewektheid en vrolijkheid, die aanstekelijk werkten.

Ook kon hij prachtig tekenen en schilderen. Hij ontwikkelde zich als mens en liet zich niet leiden door zijn beperkingen.

Lang woonde hij in Heerenveen, maar wat ging hij graag met zijn familie naar Sloten. Het stadje bleef Joop altijd na aan het hart liggen.

De laatste jaren waren moeilijk voor Joop. Hij werd een paar maal zeer ernstig ziek. Gelukkig waren er in de ziekenhuizen van Heerenveen en Sneek en in "De Flecke" en het "Theresia huis" in Joure mensen om hem heen die hem liefdevol verpleegden. Dat gaf Joop's broers en zusters een goed gevoel.

Zij moeten verder zonder hun bijzondere broer die niet voor niets heeft geleefd.

Joop Visser overleed op 5 juli 2008. De afscheidsdienst, ter nagedachtenis aan hem, werd gehouden op donderdag 10 juli in de R.K. Fredericus kerk te Sloten.

1 juli: Pietje Zuiderhof, Sneek, 81 jaar.

Pietje Zuiderhof werd geboren te Sloten op 6 oktober 1926.

Ze overleed op 1 juli 2008. De afscheidsdienst werd gehouden op maandag 7 juli in de Martinikerk te Bolsward. De teraardebestelling vond plaats op de algemene begraafplaats aldaar.

20 augustus: Franciscus Boersma, Sneek, 90 jaar.

Frans Boersma werd geboren te Heeg op 12 maart 1918. Hij was weduwnaar van Maria Boudina Zonderland, sinds 1 oktober 2005. Het gezin Boersma woonde enige tijd in Sloten. Veel langer bewoonde zij een boerderij in de Brekkenpolder.

De laatste jaren van hun leven woonden Frans Boersma en zijn vrouw in St. Nicolaasga. Hier overleed hij op 20 augustus jl.

De uitvaartdienst werd gehouden op maandag 25 augustus in de R.K. kerk te St. Nicolaasga. Frans Boersma werd begraven op het R.K.-kerkhof in dezelfde plaats.

21 augustus: Jan Theodoor de Vreeze, Balk, 95 jaar.

Weduwnaar van Fimke de Vreeze-Mous sinds 17 juli 2007.

Jan de Vreeze werd geboren in 1913 in Bolsward. Zijn ouders belandden via Bakhuizen in Sloten waar een cafeetje werd gekocht vlakbij de fabriek. Jan was toen 10 jaar oud. Enige tijd later werd "De Stadsherberg" overgenomen van de fam. Bokma.

Jan en Fim de Vreeze leerden elkaar al jong op het ijs kennen. Hun liefde had niks te maken met de kilte van het ijs want 26 september 2005 waren ze maar liefst 70 jaar getrouwd en dat is vanzelf heel bijzonder.

Toen ze in 1935 pas getrouwd waren, Jan was tot zijn 22ste jaar timmerman, namen ze het postagentschap aan de Lindegracht nr. 15 over. In 1958 zetten ze dit voort aan de Heerenwal op nr. 46. Jan verbouwde dit pand helemaal zelf. Het was een tijd van hard werken. Ook met een gezin van 7 kinderen hoef je je niet zo snel te vervelen.

In zijn werk kwam hij veel mensen tegen en hij moet als geen ander hebben geweten hoe de Slotenaren in elkaar staken.

In 1977 stopte Jan de Vreeze met het PTT-werk.

Voordat Jan en Fim de Vreeze zich vanwege hun afnemende gezondheid in Talma Hiem vestigden, woonden ze nog enige tijd in het Van der Wal's Rusthuis.

Jan de Vreeze was een man die vele talenten bezat. Hij was blijmoedig, vriendelijk, uiterst correct, muzikaal, kon schrijven, was een begenadigde klusser. Zo bouwde hij verschillende boten.

Ook hielp hij mee met de bouw van de Sint Fredericusparochie in Sloten. Deze kerk betekende veel voor Jan en Fim. Jan was trots op de kerk en de parochie, waarin hij verschillende bestuursfuncties heeft bekleed. Ook was hij zo'n 25 jaar organist in deze kerk. Van zeilvereniging "Sleattemermar" was hij maar liefst 35 jaar secretaris. Dit leverde hem het erelidmaatschap op. Verder was De Vreeze van 1970 tot 1983 raadslid in de gemeente Sloten.

Voorts was hij voorzitter van de Katholieke toneelvereniging; had zitting in het bestuur van de Vrienden van Sloten en was betrokken bij vele andere verenigingen in Sloten.

Ook was hij correspondent voor de Balkster en de Leeuwarder Courant. Zijn talenten stopte hij bepaald niet in de grond en daar mag de Sleattemer gemeenschap hem dankbaar voor zijn.

Samen met "zijn" Fim was Jan de Vreeze zeer betrokken en meelevend bij het wel en wee in de stad Sloten.

Hij was een diepgelovig mens die wist dat als het hier op aarde een keer afgelopen zou zijn, hij zich geborgen zou weten in de alomvattende liefde van God.

Jan de Vreeze verwisselde het tijdelijke met het eeuwige op 21 augustus jl. De rouwdienst werd gehouden op dinsdag 26 augustus in

de kerk van de H. Fredericus te Sloten, waarna zijn lichaam ter ruste werd gelegd, naast "zijn" Fim op de algemene begraafplaats hier ter plaatse.

23 augustus: Roelofje Aaltje (Roelie) Groenhof, Heerhugowaard, 80 jaar.

Roelie Groenhof stond enige jaren aan de openbare lagere school in Sloten. Ze is getrouwd geweest met Piet Meinema.

Roelie Groenhof overleed op 23 augustus jl.

13 september: Antje van der Bijl-Hofman, Lemmer, 101 jaar.

Antje Hofman werd geboren in Sloten op 3 oktober 1906. Ze was weduwe van Geert van der Bijl en woonde in verzorgingshuis "Suderigge" in Lemmer. Twee jaar geleden stond in dit blad nog een uitgebreid interview met haar toen ze net de zeer respectabele leeftijd van 100 jaar had bereikt.

Antje van der Bijl-Hofman blies op 13 september jl. de laatste adem uit. De afscheidsdienst in de Geref. Kerk te Lemmer werd gehouden op woensdag 17 september. De teraardebestelling vond aansluitend op de nieuwe algemene begraafplaats aldaar plaats.

30 september: Binne van der Werff, Damwoude, 87 jaar.

Binne van der Werff werd geboren op 10 september 1921 te Akkerwoude. Hij was getrouwd met Wietske de Jong. Eind zestiger jaren kwam de fam. Van der Werff naar Sloten, waar Binne politiemans was. Vele âld-Sleattemers zullen hem in die hoedanigheid nog wel herinneren. Zijn dochter Annie, getrouwd met Johannes van der Goot, woont nog steeds in Sloten.

Binne van der Werff kwam op 30 september jl. te overlijden.

De rouwdienst werd gehouden op zaterdag 4 oktober in de Hervormde Kerk te Damwoude. De begrafenis vond plaats op de algemene begraafplaats aldaar.

3 oktober: Frans de Vreeze, Joure, 88 jaar.

Frans de Vreeze was een broer van de jarenlang op de Spanjaardsdijk wonende Martinus de Vreeze (geb. 01-10-1907, overl. 25-04-1996) en van de 21 augustus jl. overleden Jan Theodoor de Vreeze.

Frans werkte het grootste gedeelte van zijn leven bij Douwe Egberts in Joure en woonde in die plaats op de Slachtedijk.

Op 3 oktober jl. overleed hij na een ernstige ziekte. De uitvaartmis vond plaats op woensdag 8 oktober in de Parochiekerk van de H. Mattheüs te Joure.

1 november: Johannes Stegenga, Joure, 67 jaar.

Johannes Stegenga werd geboren in Wijckel op 29 oktober 1941. Hij woonde een tijdje met zijn gezin in Sloten tegenover de christelijke lagere school. In die jaren was hij boerenarbeider bij Jaap Hamburger.

Later vertrok hij naar Joure waar hij een baan kreeg bij Douwe Egberts.

Op 1 november jl. kwam aan het aardse bestaan van Johannes Stegenga een eind. De afscheidsdienst vond plaats op donderdag 6 november in de Hobbe van Baerdt Tsjerke te Joure. Zijn laatste rustplaats vond Johannes aansluitend op de algemene begraafplaats Westermeer. Mattheüs te Joure.

1 november: Janna Wierda-de Jong, Oosterwolde, 80 jaar.

Janna de Jong werd geboren in Sloten op 2 november 1928. Ze was een zuster van Tjepke en een dochter van Hijlke de Jong (1891 - 1970) en Teatske Buwalda (1887 - 1967).

Op jonge leeftijd was ze leidster van de meisjesvereniging in Sloten. Ze trouwde later met Wopke Wierda, die op 30 maart 2007 overleed. Liefdevol verzorgd in verpleeghuis Stellinghaven te Oosterwolde, kwam er een dag voor haar verjaardag, op 1 november jl., een einde aan haar aardse leven. De Heer was haar Herder.

4 december: Trijntje Tromp-Muizelaar, St. Nicolaasga, 83 jaar.

Sinds 30 maart 1993 weduwe van Watze Tromp.

Trijntje Muizelaar werd op 3 januari 1925 geboren in Nijemirdum als één van de zes kinderen van Steffen Muizelaar en Klaaske van der Goot.

In Sloten runde ze, samen met haar man, de boerderij aan het Bolwerk, nu partijerie "De Mallemok". Later vertrokken ze naar de B.H. Mulierstraat, waar Watze in 1993 overleed op 71-jarige leeftijd. Hun huwelijk werd verrijkt met hun kinderen: Klaske, Klaas, Cobie en Steffen. Ze hield graag van gezelligheid en was present als er wat voor ouderen in Sloten werd georganiseerd. Ook fietste ze graag.

Ze bezocht trouw de kerkdiensten in de Protestantse kerken in Sloten.

Korte tijd woonde Trijntje in het Van der Wal's Rusthuis. Toen haar gezondheid het liet afweten en haar geest aan scherpte inboette, verhuisde ze eind 2006 naar Doniahem in St. Nicolaasga, waar ze op 4 december na een korte, ernstige ziekte overleed. Terug naar haar Schepper die haar vermoeide lichaam en geest zal vernieuwen. Een leven met Hem waar geen einde aan zal komen. Een rijke troost.

Op maandag 8 december werd in de Grutte Tsjerke te Sloten de afscheidsdienst van Trijntje Tromp-Muizelaar gehouden.

De teraardebestelling vond aansluitend plaats op de algemene begraafplaats alhier.

G. St.

Zondag 12 oktober jl. vond ik (tijdens een fietstochtje) op de rijbaan tussen de RABO-pinautomaat en Attent een huissleutel.

Ik weet niet of Sloten ook een depot voor gevonden voorwerpen beheert, dus doe ik het maar even op deze manier.

Het betreft een cilinderslotsleutel van het merk Wink Haus no. 9157661, Voorzien van sleutelhanger met opschrift: "Prins Alexander 27 april 1987"

*Sleutel is af te halen bij: Fam. P. van der Starre, Gaestdyk 41
Tjerkgaast - Tel: 0514-531855.*

EERSTE LUSTRUMCONCERT VROUWENKOOR **DE SLEATTEMER KAAIEN**

In een volle Grutte Tsjerke te Sloten opende het vrouwenkoor "De Sleattemer Kaaien", o.l.v. dirigente mw. Margriet Lemmens, zaterdag 11 oktober jl. om klokslag 20.00 uur het Lustrumconcert met een muzikaal welkom. Hierna sprak voorzitter Henriëtte de

Boer een welkomstwoord uit. Ze memoreerde hierin o.a. hoe de oprichting tot stand was gekomen door de dames Aly de Boer en Hanneke van Dooren. Een bijzonder woord van welkom was er voor de muzikale begeleiding van deze avond, toetsenist Ruurdje de Vink-Ferdinands en de gitaristen Leo en Hidde Lemmens. Na een aantal mededelingen ging het koor van start.

Voor de pauze werd er een aantal Engelse en Franse liederen gezongen, zoals "Early one morning", "The Rose", "Perhaps Love" en "Au claire de la lune". Dit werd afgewisseld met kleine intermezzo's door koorlid Pim Hoekstra. Zij vertelde hierin wat er zoal de afgelopen 5 jaren was voorgevallen met betrekking tot de diverse repetities en optredens.

De pauze, waarin koffie/thee en eigen gebakken feestelijke cakejes werden geserveerd, werd verzorgd door diverse familieleden en vriendinnen van de koorleden.

Na de pauze was er o.a. een medley van Abba en The Beatles. Een gastoptreden werd verzorgd door gitarist/zanger Hidde Lemmens met "Love me" en "Looking out my backdoor", leuke oude hits uit de jaren '60 en '70 van de vorige eeuw.

De interactie tussen publiek en koor kwam tot stand met een ode aan onze prachtige Sleattemermar.

Tenslotte bedankte de voorzitter het publiek voor haar komst, de vele vrijwilligers voor hun medewerking en de middenstand voor de prachtige prijzen, die zij beschikbaar had gesteld voor de verloting. Ook kregen dirigente Margriet, toetsenist Ruurdje en de gitaristen Hidde en Leo een bloemetje aangeboden voor hun muzikale inzet. Met het lied "Top of the

World" werd dit 1^e lustrumconcert van "De Sleattemer Kaaen" feestelijk afgesloten.

Klaartje Lubach

BESCHERMD STADSGEZICHT EN DE MONUMENTENWET

GEMEENTE GAASTERLÂN-SLEAT

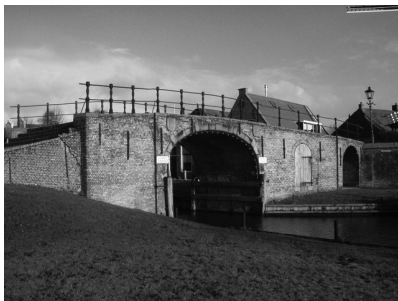
Sleat heeft een beschermd stadsgezicht en veel monumentale gebouwen. Met zijn allen willen we dit historische stadskarakter behouden. Dit betekent wel

dat je bij bouwen en verbouwen eerder met het aanvragen van een vergunning te maken krijgt. Buro Bouwzaken van de gemeente Gaasterlân-Sleat geeft een toelichting.

Sleat is rijk aan historische cultuur en oude karakteristieke gebouwen. Oude gebouwen zijn niet alleen vaak mooi om naar te kijken; ze zijn ook belangrijk omdat ze iets laten zien van de tijd waarin ze zijn gebouwd. Oude gebouwen zijn samen met andere zaken, zoals schilderijen, beeldhouwwerken, boeken en muziek, belangrijk voor ons begrip van het verleden. Schilderijen en beelden kun je in een museum bewaren, boeken kun je herdrukken en muziek opnieuw uitvoeren. Maar gebouwen?

De Monumentenwet

Om ervoor te zorgen dat bijzondere gebouwen uit het verleden goed bewaard blijven, zijn er in Nederland regels opgesteld. Deze regels zijn vastgelegd in de Monumentenwet. Zodra er sprake is van een beschermd stads- of dorpsgezicht, zoals in Sloten, is de Monumentenwet van toepassing. Dit betekent dat er geen sprake meer kan zijn van vergunningsvrij bouwen. Kortom: om het mooie historische beeld te behouden, is er voor iedere uiterlijke verandering of enige andere verandering aan de constructie van het gebouw, een bouwvergunning nodig. Bovendien: als het gaat om een Monument is er daarnaast nog een monumentenvergunning nodig; ook als men binnenshuis veranderingen aanbrengt.

Behoud karakter

Met de bouw- en monumentenvergunning kunnen we het karakter van de stad zo goed mogelijk behouden. Daarom: bent u van plan om te gaan verbouwen of veranderingen aan uw woning aan te brengen? Bij de gemeente kunt u informeren of u een vergunning nodig heeft en zo ja, welke vergunning(en). Ook als het gaat om een kleine aanpassing in kleur of materiaalgebruik aan uw woning. Bij twijfel kunt u gerust met ons overleggen. Zo kunnen we de stad zo goed mogelijk behouden. Ook kan de Stichting Vrienden van Sloten of Plaatselijk Belang Sleat u hierbij adviseren.

Buro Bouwzaken, gemeente Gaasterlân-Sleat

Telefoon: (0514) 60 8111 - E-mail: info@gaasterlan-sleat.nl

heeft u oud ijzer en metalen
Bouke Romp het gratis halen!
Bel: 0514-531767
Bouke Groenhof

GEZELLIG SPORTEN IN SLOTEN

In het voorjaar van 2007 is het zgn. galm-sportproject in sporthal de Foarmeling gestart.

Een groepje 55-plussers komt sindsdien wekelijks bijeen om met elkaar actief te bewegen. Elke keer maakt men in een uurtje kennis met een wisselende sportvorm. Het gaat om beoefening van de basisvaardigheden van die bepaalde sport. Dit op een voor ieder aangepaste wijze; een ieder kan en mag z'n eigen tempo bepalen.

Nadien zitten we met elkaar in een prettige sfeer koffie en/of thee te drinken; het sociale aspect is dan ook heel belangrijk.

Deze activiteiten zijn niet alleen goed voor de gezondheid maar geven ook de kans om leeftijdsgenoten te ontmoeten.

We zouden het fijn vinden als er weer nieuwelingen bij komen.

Kom vrijblijvend een keertje kijken. Gelijk meedoen, mag natuurlijk ook.

Het sportuurtje is elke maandagavond van 18.15 – 19.15 uur.

De sportperiode loopt van medio september tot eind april; in de zomermaanden dus niet.

Om de kosten hoeft u het niet te laten want dit project wordt mede door de gemeente gesubsidieerd.

Neem voor informatie eens contact op met een van de deelnemende galmsporters, uw eigen Stadsomroeper, met de gemeente in Balk of ondergetekende.

Durk de Vries, galm-sportdocent, telef. 601251

HJERST OP SYN BEST BY IT KONSERT FAN "STÊD SLEAT" EN "SÂNMAN EN SIKKE"

Alle facetten van de herfst kwamen aan de orde bij het herfstconcert van muziekvereniging "Stêd Sleat" en "Sânman en Sikke" op zaterdag 15 november in de Grutte Tsjerke yn Sleat. Vele mensen waren op het herfstconcert afgekomen. Muziekvereniging "Stêd Sleat", onder leiding van Durk Krol, opende het concert met A Monmouth Overture van Philip Sparke. In dit werk vertolkten de Sleattemers het schitterende herfstweer met de mooie gekleurde bomen, de harde wind en zonnenschijn.

Het mooie rustige herfstweer kwam tot uiting in de prachtig uitgevoerde koraalbewerking Praise my soul, the King of heaven. Dit koraal is een bewerking van gezang 460. Als groot werk had muziekvereniging "Stêd

Sleat" Trimbeka van Carl Wittrock op het programma staan. Dit werk gaat over de geschiedenis van het dorp Gorredijk. Je hoort de riviertjes kabbelen, het leven op het land en nog veel meer mooie dingen. De echte herfststorm kwam tot uiting in Johnny Runner; een heel gedreven stuk met veel actie.

"Sânman en Sikke" is een vocale mannengroep uit de Zuidwesthoek van Friesland. Ook zij had haar programma afgestemd op de herfst van heel rustig tot heel onstuimig. Naast Engelstalige liedjes bracht ze ook enkele Fryske nummers ten gehore. Ze zong onder andere As I come of age, Nuvere nacht van Aggie van der Meer, Swing down, sweet chariot en de negro spiritual You're nobody. Het lied Jongfolk verhaalt over de jongerein op 'e klaai en was heel herkenbaar. In Stok yn 'e wyn gebruikte "Sânman en Sikke" een echte stok als muzikale omlijsting, wat een heel leuk muzikaal effect had. "Sânman en Sikke" eindigde haar optreden met de negro spiritual Golden Stairs van Elvis Presley. Een schitterend optreden van deze vocale mannengroep.

Muziekvereniging "Stêd Sleat" sloot het optreden van het herfstconcert af met onder andere de mars Marching with Sousa. In deze mars zitten allemaal bekende melodieën van Philip de Sousa.

De musical Les Misérables speelt momenteel nog in de Nederlandse theaters. Muziekvereniging "Stêd Sleat" speelde enkele nummers uit deze prachtige musical.

Het korps besloot haar optreden met The Mask of Zorro, muziek naar de gelijknamige film en een echt herfstwerk; van mooi rustig herfstweer tot de herfststorm.

It wie in moai hjerstkonstert fan "Stêd Sleat" en "Sânman en Sikke".

Wat kunt u de komende tijd nog verwachten van muziekvereniging "Stêd Sleat"? Traditiegetrouw zal zij de kerstnachtdienst begeleiden in de Grutte Tsjerke fan Sleat. In maart staat er weer een donateurconcert op het programma, samen met "Lyts Sleat" en haar leerlingen.

Voor meer informatie kunt u ook kijken op de website van muziekvereniging "Stêd Sleat": www.stedsleat.nl.

NIEUWS UIT AFGHANISTAN

*Bericht van onze militair Tjitske Breimer,
verzonden: dinsdag 11 november 2008.
mailadres: tjitske82@hotmail.com*

Het gaat hier goed, we zitten al lekker in het werkritme. Mijn functie hier is groepscommandant van het Force Protection Peloton op Kandahar.

We bewaken o.a. de F16's, missiegevoelige area's en uiteraard proberen we de veiligheid op de Dutch Compound te waarborgen.

We maken lange dagen maar daardoor vliegt de tijd ook om. We hebben een leuk team en buiten de diensten om is er veel te doen.

Een gedeelte van het FP Peloton in Afghanistan waar Tjitske Breimer deel van uitmaakt. Uiterst links Tjitske.

Zo zijn er hier 3 sportscholen en een soort winkelcentrum. Er worden salsalessen gegeven en er worden films gedraaid.

Eigenlijk is het een soort stad (dertig duizend inwoners) maar dan in oorlogsgebied niet te vergeten.

Zondags is wel het hoogtepunt van de week want dan komt de post uit Nederland. Het is altijd leuk om een kaartje te krijgen en even te horen van familie vrienden en de

mensen uit Sleat.

Vanuit Afghanistan wens ik iedereen goede kerstdagen en een super oud en nieuw toe.

groetjes Tjits

Het postadres van Tjitske Breimer is:

*wmr Breimer T
V0127781
FP Peloton Kandahar
Napo 155
3509 VP Utrecht*

Als het een pakketje is moet er een groene douane sticker op (bij postkantoor verkrijgbaar).

ARJEN RIJPKEMA 100 JAAR OP 22 APRIL

Arjen Rijpkema, die wel de oudste burger in de Zuidwesthoek zal zijn, wordt 22 April honderd jaar.

Rijpkema woont in bij zijn zoon, die negentien jaar geleden de boerderij van hem overnam, en hij verheugt zich in een uitstekende gezondheid. Voor de boerderij heeft hij nog de grootste belangstelling. Zo kent hij van alle koeien de namen en de bijzonderheden.

Tot Februari 1950 ging Rijpkema nog regelmatig naar de kerk in Sloten. Iedere zaterdag zag men hem bij de barbier en na dat bezoek ging hij met een paar vrienden naar de Stadsherberg, waar hele bomen zijn opgezet. Zijn oude kameraden zijn nu allen overleden, zodat er volgens Rijpkema niet veel meer aan het leven is.

Omdat de afstand naar de kerk zo groot is en het verkeer steeds drukker wordt, komt hij niet meer in Sloten, doch op het erf en op de bank in het bûthús ziet men hem regelmatig.

Van zijn acht broers en zusters zijn er nog twee in leven: één van 91 jaar, die kloosterzuster is, en één van 83 jaar, die in Sint Nicolaasga woont. Beide oudjes zijn zeer hecht.

Arjen Rijpkema heeft niet altijd in Wijckel gewoond: 27 jaar bracht hij door op de Kooi bij Sloten, waar toen nog niets was ingepolderd, zodat men bij hoog water met een bootje tot aan de deur kon varen. Als men de verhalen van oude Arjen hoort over het leven op de Kooi, dan blijkt wel dat hij niet zonder wederwaardigheden honderd jaar is geworden!

Leeuwarder Courant 10 april 1952.

DE BALKSTER COURANT VAN 1928

Het onderstaande artikel uit de Balkster Courant van maart 1928 werd ons toegestuurd door Teatske Veen-Stegenga uit Nijemirdum.

SLOTEN, 3 Maart. Onder groote belangstelling had heden in de Ambachtteekenschool de uitreiking der diploma's plaats aan de leerlingen die met goed gevolg het onderwijs hebben doorloopen. De Ed. Achtb. Heer Burgemeester reikte de diploma's uit en gaf zijn voldoening te kennen dat deze zoo nuttige instelling vooral de laatste jaren zooveel belangstelling ondervindt dat telkens leerlingen moeten worden afgewezen wegens gebrek aan plaatsruimte.

Spreker bracht een woord van dank aan de leeraren der school in het bijzonder aan de Directeur den Heer P. Bonnet onder wiens bekwame leiding de school steeds in bloei toeneemt. Namens zijne collega's bracht de Directeur der school dank aan de voorz. voor zijne waardeerende woorden.

Vervolgens schetste spreker met voorbeelden het nut dezer school en spoorde de leerlingen aan steeds met ijver en inzet de lessen te volgen opdat men zoodoende het gekozen vak tot in alle onderdeelen beter leere kennen. Aan de volgende leerlingen kon het diploma worden uitgereikt.

Timmeren

Egge v.d. Veer Sondel, Jozef v.d. Wal Mirns, Joh. Ewoldt Sloten, Jan de Vreeze Sloten, Paulus v.d. Meulen Nijemirdum, Harmen Haringa Tjerkgaast, Emke v. Midlum Nijemirdum.

Schilderen

Han Boersma Balk, Lutzen Nijdam Sloten, Watze Hepkema Wijckel, Rinke Nijdam Sloten, Homme Bergsma Tjerkgaast.

De tentoonstelling die wederom schitterend verzorgd was werd daarna druk bezichtigd. De afdeling schilderen was zeer mooi. De fraaie handteekening en reclame-schilderen trokken veel belangstelling terwijl ook de bouwkunde- en smidsafdeeling aandachtige bezichtiging ondervond.

Aan het ook van deskundige zijde zeer gunstig oordeel willen wij de wensch toevoegen dat deze zoo nuttige instelling steeds deze belangstelling mag blijven ondervinden.

JAARCIJFERS 2008 RECREATIE SLOTEN

Zo kijkt iedereen uit naar de zomervakantie en voor we het weten staat de decembermaand al weer voor de deur.

Onderstaand vindt u de overzichten van de gebruikelijke inzenders.

Hebt u als vereniging, of instantie ook overzichten die u in dit rijtje geplaatst zou willen hebben?

Meld het ons en we nemen het de volgende keer mee.

Pieter Albada

RECREATIEBEDRIJF "DE JERDEN"

Het afgelopen seizoen is rustig en soepel verlopen. Nu het "Sloterpark" gerealiseerd is, en de natuur uitstekend zijn werk doet (dat mede mogelijk werd gemaakt door de 'natte' maanden augustus en september), krijgt ons stacaravan- en chaletpark een strakker en groener aanzicht.

Het toeristische gedeelte van de camping verliep ook ontspannen en rustig. Uiteraard werd de start van het seizoen 'afgeschoten' met twee hectische weken; de oltimerrally-week en het Pinksterweekeinde. Het waren twee prachtige, maar zeker drukke weken. Tijdens de rally-week kwamen er wel emoties los na een tragisch incident. De ambulance kwam gelukkig snel ter plaatse. Ondanks deze gebeurtenis is de rally wel succesvol gereden en was de bezetting in de feesttent beter dan het seizoen 2007. De sfeer was, zoals altijd, zeer gezellig en er was veel bekijks bij de verschillende modellen oldtimers die geparkeerd stonden op ons terrein. Na de rally-week begon het Pinksterweekeinde; de zon maakte vele toeristen happy en de drukte bleef maar rondzwerven op de camping en in de receptie. Na het vele in- en uitchecken van vrolijke toeristen (de zon had daar zeker een hoofdrol in), keerde de rust even terug. De maand juni was even relaxed, maar daarna..,

Daarna begon het hoogseizoen; de camping stond tijdens de zomermaanden bijna volgeboekt, maar dit verliep heerlijk. Omdat alle puntjes op de "i" waren gezet vóór het seizoen, merkten wij duidelijk een verschil tussen dit seizoen en het seizoen 2007.

Er zijn wel nieuwe ontwikkelingen geweest; met als hoogtepunt te beginnen met de Jerden FunClub. De Jerden FunClub is een activiteitenclub die verschillende spelen organiseert op de camping voor jong en oud, onder begeleiding van Ydwine, onze nieuwste medewerkster, en Maayke, de dochter van de eigenaren. De campingkids waren dolenthousiast dat er 'zomaar' een activiteitenprogramma werd opgestart. De Jerden FunClub is zeker een succes geworden en volgend seizoen zijn er weer nieuwe, frisse en uitdagende activiteiten op de camping. Foto's van de Jerden FunClub zijn te zien op onze website!

Tevens hebben wij sinds kort twee internet-hotspots op de camping. Onze gasten, zowel op de camping als aan de kade, kunnen vanaf nu gebruik maken van draadloos internet. Even online de buienradar bekijken, gratis onze website bezoeken of een potje online gamen; de dienst werd goed ontvangen door onze campinggasten!

Over ontwikkelingen gesproken; vele campinggasten hebben zich deze zomer ingezet voor de stadsschutterij. Vele vonden het fantastisch om een bijdrage te leveren aan de zeer populaire schutters. Zelf meedoen behoorde tot de mogelijkheid, omdat sommige 'vaste' schutters op vakantie waren. In de receptie kregen wij vele enthousiaste reacties en verhalen te horen over het evenement.

Tijdens het hoogseizoen kregen wij weer bezoek van Marberts, het ballooningteam uit Enschede. Dat team was actief in Joure en heeft het prima naar de zin gehad. Ook de IFKS-skûtsjes lagen eind juli weer aan onze kade. Helaas ging het tijdens de IFKS niet zo vlekkeloos zoals gehoopt. Aanpassen en improviseren was wel noodzakelijk deze dagen. Na het IFKS-evenement in de maand augustus, kregen we te maken waar heel toeristisch Nederland wel last van heeft gehad; het trieste weer. Veel dakloze zeilers hebben geschuild in onze binnenplaats en kampeerders vertrokken eerder dan gepland. Tijdens de jaarlijkse camping-BBQ kwam de zon nog even opdagen. De opkomst op ons jaarlijkse feestje was groot en er werd gezellig gegeten, gedronken en gesocialiseerd. Na de BBQ en na de FunClub-activiteiten merkten wij wel een einde aan het kampeerseizoen; de camping werd steeds kaler. De maanden september en oktober waren zeer rustig.

Op dit moment is Gerhardus, eigenaar van de camping, samen met zijn medewerkers Hendrik en René, ook een nieuwe medewerker in de groenvoorziening, druk bezig met het opstarten van een nieuw stacaravan- en chaletpark genaamd "Park De Finne". Kampeerveld "De Finne" wordt hierbij omgetoverd tot een nieuw park voor vaste gasten. Het kan nog wel even duren voordat het plan werkelijkheid is. Wouter, mede vennoot, is op dit moment bezig met het behalen van zijn D-rijbewijs en volgt een EHBO-cursus in Balk.

Volgend jaar hopen wij weer op een zeer mooi en net zo ontspannen kampeerseizoen!

Beste lezers, alvast prettige feestdagen toegewenst, en een gelukkig en gezond nieuwjaar!

Gerhardus, Yvonne en
Wouter Seinstra
Camping "De Jerden"
www.campingdejerden.nl

COMMISSIE KERKRONDELEIDING 'GRUTTE TSJERKE'

Het aantal bezoekers was minder dan in 2007. Dit werd mede veroorzaakt door het late "mooie" seizoen.

Vanaf begin mei tot half september hebben de kerkdeuren opengestaan voor bezichtiging.

Dit jaar waren er opvallend veel bezoekers uit het buitenland, waaronder uit Nieuw-Zeeland, Canada, Sri-Lanka en Zuid-Afrika.

Tevens was er dit jaar een speciaal verzoek van Pastor W. Mulder uit Balk, die met een groep pastors en predikanten uit ZW-Friesland een bezoek kwamen brengen.

Veel mensen staan er van te kijken hoeveel er uiteindelijk nog overgebleven is van de voormalige St. Janskapel uit 1645, die destijds wegens bouwvalligheid is gesloopt.

Dit jaar viel een speciaal ingerichte tafel, waarop mensen een kaarsje konden branden voor een dierbare, bijzonder goed in de smaak. Op sommige dagen brandden er zelfs zo'n 45 kaarsjes.

De rondleidingen worden nu met grote inzet verzorgd door een groep van 15 vrijwilligers. Ondanks dat mooie aantal zijn wij nog steeds op zoek naar nieuwe vrijwilligers.

Hebt u dus interesse in en affiniteit met de PKN-kerk in Sloten?

Geeft u op of vraag vrijblijvend informatie bij onderstaand contactpersoon.

Zo kunnen wij onze gasten ook in de toekomst onze mooie kerk laten bezichtigen en laten genieten van het mooie orgelspel.

Namens de rondleidingscommissie, Henk Muys

BRUGPASSAGES

In onderstaand overzicht is het aantal schepen bijgehouden die onze brug hebben gepasseerd.

Het jaar 2008 kende een redelijk normaal voor- en naseizoen met een hele matige maand augustus.

De vroege noordelijke bouwvak en het slechte weer zijn de de waarschijnlijke veroorzakers van de tegenvallende cijfers in de maand augustus. Ook het aquaduct bij de (ex)Jelteslootbrug maakt het voor de (water)recreant interessant om zijn route daar langs te nemen, vanwege het gemak.

Wel hebben collega Jaap Deen en ik de indruk dat het op de weg beduidend drukker is geweest dan vorige jaren, waardoor de wachttijd voor de scheepvaart zeker niet minder was.

Douwe Kraak

Maand	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
April	1.410	2.147	1.749	1.024	1.534	2.375	1.353
Mei	5.098	4.396	5.319	4.996	3.363	4.438	4.923
Juni	5.407	6.725	4.756	4.335	5.303	4.610	3.861
Juli	9.309	9.898	8.042	7.338	8.434	7.451	7.623
Augustus	9.833	10.423	9.732	8.774	7.991	9.179	6.675
September	4.632	4.406	3.972	4.024	4.205	3.917	3.048
Oktober	1.774	1.750	1.722	1.988	1.839	1.837	1.452
					13	39	227
Totaal	37.463	39.745	35.292	32.479	32.682	33.846	29.162

STICHTING ZWEM- & SURFGELEGENHEID "DE LYTSE JERDEN"

Voor zwem- en surfgelegenheid "De Baaier" was het een gemiddelde zomer. Helaas konden we niet genieten van heel veel echt zomerweer dat uitnodigde tot het uitgebreid recreëren aan de boorden van de Sleattemermaar.

Qua temperatuur viel het overigens vaak nog best mee.

In ieder geval was het op 6 juni, toen we als stichting ons derde lustrum vierden, prachtig zomerweer, maar daarover bent u in de vorige Stadsomroeper al geïnformeerd.

Halverwege dit zomerseizoen hebben we een nieuwe beheerder gekregen in de persoon van Anneke Visser. Zij heeft het beheer op een prima wijze verzorgd. Helaas kreeg zij in de nazomer slechte berichten aangaande haar gezondheid.

We hopen dat het ten goede keert en wensen haar veel sterkte.

Dit jaar hebben we nieuwe markeringsboeien aangeschaft omdat de oude door breuken minder functioneel waren geworden.

Uiteraard gingen de reguliere werkzaamheden ook door; in het voorjaar het gereedmaken van de accommodatie en in het najaar de opruimactie. Daarbij kunnen we gelukkig rekenen op medewerking van een ruim aantal vrijwilligers.

AFVAL

Tijdens de opruimactiviteiten op 18 oktober jl. bleek ook dat de container was volgestouwd met bouw- en sloopafval. Kennelijk heeft er in Sleat of omgeving recentelijk een verbouwing plaatsgevonden, waarbij een afzuiginstallatie met een betegeld stuk wand, een opgerolde éénpersoons matras, een rood vloerkleed en twee doorgeroeste bloembakken over waren. Op de foto staan ze

afgebeeld. Ze komen de eigenaar vast wel bekend voor.

Verzoek aan deze persoon om dit soort zaken voortaan te brengen waar ze horen, namelijk naar het kringloopstation in Balk. Daar kan het gratis worden ingeleverd.

Wij moeten betalen voor het laten legen van onze containers. Het is toch te gek voor woorden dat een stichting, die het van vrijwillige bijdragen moet hebben, met dit soort zaken wordt opgezadeld.

Als u de spullen herkent, meld het dan even bij één van de bestuursleden opdat wij de eigenaar kunnen verzoeken dit soort activiteiten voortaan na te laten.

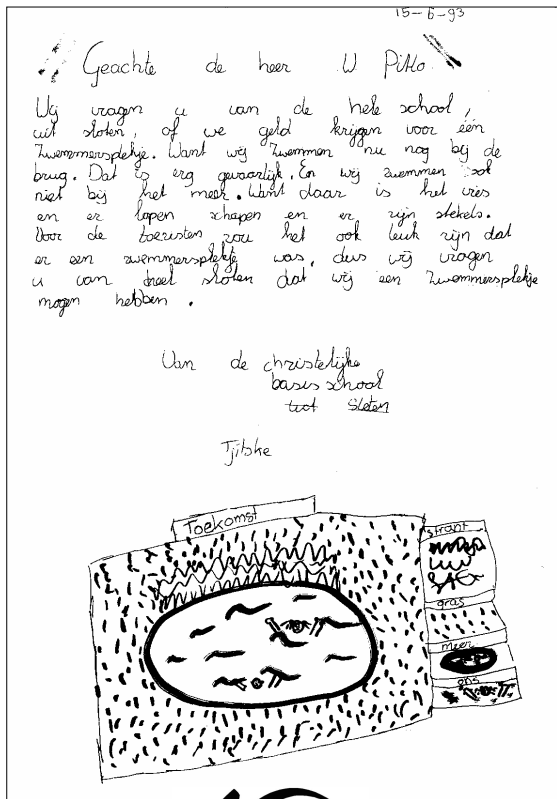
AFSCHEID EN WELKOM

Het stichtingsbestuur neemt binnenkort afscheid van Jan Leegstra als bestuurslid.

Jan is al vanaf het begin van dit millennium een betrokken lid van het bestuur en tevens een zeer actieve vrijwilliger. Het regelen van vrijwilligers voor allerlei hand- en spandiensten was voor Jan geen probleem, maar hij steekt dan ook graag zelf de handen uit de mouwen. We bedanken Jan van harte voor al zijn inzet (en blijven overigens nog wel een beetje op hem rekenen).

Namens het bestuur van Plaatselijk Belang wordt Geartsje Breimer de opvolger van Jan. Gelukkig weet Geartsje ook wel van aanpakken, dus dat zit wel goed.

De betrokkenheid van de familie Breimer bij onze zwemaccommodatie is niet van vandaag of gister.

Uit de archieven van Geartsje kwam de hierbij afgedrukte brief van dochter Tjitske, die zich momenteel als militair in Afghanistan inzet voor het verbeteren van de situatie ter plaatse, boven water.

Zij richtte die in 1993 reeds aan de toenmalige burgemeester van Gaasterlân-Sleat, Wiebe Pitlo.

Hoewel het niet zonder slag of stoot is gegaan heeft de brief zijn uitwerking niet gemist en is de zeer gewenste zwemaccommodatie gerealiseerd.

Cor Schotanus,
Voorzitter stichtingsbestuur

MUSEUM "STEDHÛS SLEAT"

Op 11 januari 2008 nam Minette Albers afscheid als directeur van Museum Stedhûs Sleat. Vanaf 1 januari 2008 werkt zij als museumconsulent bij Cultureel Erfgoed Noord-Holland in Hoorn.

Sinds 1 februari 2008 ben ik – Hieke G. Joustra (44 jr.) - haar opvolger. Ik heb geschiedenis gestudeerd aan de Rijksuniversiteit Groningen en was in het begin van mijn loopbaan projectmedewerker bij de Stichting Monument van de Maand, daarna achtereenvolgend projectcoördinator cultuurtourisme/Frysk Erfskip bij de Stichting Kultuer en Toerisme yn Fryslân en het Noord Nederlands Bureau voor Toerisme. Mijn laatste werkkring als projectcoördinator Frysk Erfskip was bij de Afûk. Ik wil mijn kennis als historica en ervaring als coördinator van cultuurtouristische projecten graag ten gunste van het museum gebruiken.

Het afgelopen museumseizoen heb ik mogen ervaren dat Museum Stedhûs Sleat weliswaar een klein maar fijn museum is, waar men zich als bezoeker en als medewerker snel thuis voelt.

Een museum waar de bezoeker gastvrij ontvangen wordt door de medewerkers Gonny Hornstra, Klaske Visser en Aly de Boer. Helaas moest het museum Aly de Boer als gevolg van een fietsongeval een groot deel van het seizoen missen, maar inmiddels is zij gelukkig aan de beterende hand. Als vervanging voor Aly zijn Pytsje Westerdijk en Willia Habers als tijdelijke balie medewerkster in het museum actief geweest. Zij hebben het werk in het museum en het contact met zowel de bezoekers als met de inwoners van Sloten als zeer plezierig ervaren.

Natuurlijk wil ik hier ook de vrijwilligers van het museum noemen. Als gastheer of gastvrouw bij ontvangsten, rondleider of helper bij de kinderactiviteiten of trouwerijen, klusjesman/vrouw, distributeur van het promotiemateriaal of helper bij de kwaliteitscontrole van de luistertochten hebben de vrijwilligers ook in 2008 zich weer ten volle ingezet. Heel hartelijk dank daarvoor. Wilt u – als lezer van "De Stadsomroeper" - ook als vrijwilliger actief zijn in het museum? Wij kunnen uw hulp goed gebruiken en nodigen u graag uit voor een gesprek.

Het museumbestuur bleef in 2008 ongewijzigd: het wordt gevormd door Hilde de Haan (voorzitter), Ben Klinkhammer (secretaris), Jan Brand (penningmeester) en de bestuursleden Ger van Klaveren en Jelle Wagenaar.

Het museum wordt gesubsidieerd door de gemeente Gaasterlân-Sleat en ontvangt sponsorbijdragen van het Van der Wal fonds en de Friesland Bank.

Luistertocht

Dit najaar is de laatste kwaliteitscontrole van de Luistertocht uitgevoerd en we zijn dan ook blij u te kunnen melden dat de route in het voorjaar

van 2009 operationeel is. Vanaf 1 april 2009 – met ingang van het nieuwe museumseizoen - is de luistertocht in Museum Stedhûs Sleat en in Informatiecentrum Mar en Klif te Oudemirdum verkrijgbaar.

De luistertochten zijn er in het Nederlands, Duits en Engels. De luistertochten vormen een niet te missen belevenis voor zowel de recreant als de toerist die Sloten en omgeving wil ontdekken. De geschiedenis komt al luisterend weer tot leven. Ga het in het komende seizoen ook eens proberen!

'De betovering van Elfstedenstad Sloten'

Museum Stedhûs Sleat maakt zich klaar voor de ontvangst van de Elfstedentochtgangers tijdens de Tryateropvoeringen in december en januari 2008. Tijdens de opvoeringen van Tryater zal het museum van 14 tot 17 uur geopend zijn. Bezoekers kunnen de begane grond van het museum bezichtigen, in de expositieruimte genieten van een nostalgische elfstedensfeer. Bezoekers krijgen desgewenst een stempel van het museum en een leuk kaartje mee als souvenir van hun bezoek aan Sloten.

In de maanden januari en februari zullen er een paar 'Winterjounenocht'-lezingen plaats vinden. De lezingen zullen vooral in het teken staan van winterverhalen over ijzig koude winters, schaatstochten en sterke staaltjes van schaatsenrijders uit het verleden. Zo wordt op 5 februari 2009 de lezing 'Oer iis en riden' wordt verzorgd door Hedman Bijlsma uit Drachten. Entree € 4,- p.p. inclusief koffie en voor de Vrienden van het museum € 2,50 p.p.

Aan de lezing kunnen maximaal 50 personen deelnemen, daarom wordt u verzocht u van te voren aan te melden. Meer informatie over de lezing(en) treft u aan op onze website www.museumsloten.nl en te zijner tijd in de regionale pers.

Oproep voor foto's en verhalen

In Sloten is een werkgroep geformeerd die zich bezig houdt met organiseren van een cultureel evenement onder de werktitel 'Met het snot voor de kop...'. Dit evenement zal in het weekend van 4 en 5 april 2009 te Sloten plaatsvinden. De werkgroep wil een elftal kunstenaars uit de disciplines beeldende kunst, podiumkunsten, muziek en poëzie uitnodigen om deel te nemen aan dit evenement en hen vragen hun kunstwerk op 4 en 5 april in Sloten te presenteren. Ook in museum Stedhûs Sleat zal daarvoor ruimte zijn.

De wisselexpositie in museum Stedhûs Sleat zal in 2009 eveneens in het teken staan van de Elfstedentocht. Hebt u nog een prachtige foto van de Elfstedentocht in Sloten en kunt u daarbij vertellen wat voor u de betovering van dat fotografisch moment was? Bezorg ons dan de foto en het bijbehorende verhaal en wij zullen uw foto en verhaal in de expositie 'De betovering van Elfstedenstad Sloten' verwerken. U

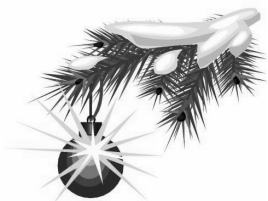
kunt tot 1 februari uw foto en verhaal opsturen naar het museum (zie onderstaand adres).

Wij hopen op heel veel inzendingen!

Ook heeft Museum Stedhûs Sleat het voornemen een expositie te wijden aan de historie van de familie Van Harinxma thoe Slooten. Wij zullen u in een volgend nummer van "De Stadsomroeper" meer vertellen over de invulling van de exposities en verslag doen over de museale activiteiten van 2008.

Fanút it museum winskje wy jo alfêst noflike krystdagen en in lokkich 2009!

Vanuit het museum wensen wij u alvast goede kerstdagen en een gelukkig 2009!

drs. Hieke G. Joustra, directeur
Museum Stedhûs Sleat
Heerenwal 48
8556 XW Sloten
Telefoon: (0514) 53 15 41
www.museumsloten.nl
info@museumstedhussleat.nl

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD...

Aan het eind van het jaar ontbreekt ook deze rubriek niet. Dit keer zijn er opvallend veel 'sleutelgaatjes' te melden. Op zijn Turks 'op Sleattermer wijze' relaxen; een bankier die beter tegen de geldontwaarding bestand is dan tegen enkele palingen; een tennisracket dat maar niet naar de aarde terug wil keren; een specht die korte metten maakt met een pas gerestaureerde woning; Sleattermer schippers die het presteren om in Woudsend te belanden, terwijl ze van plan waren naar het Wikeler Hop te varen en een jubilerende fabriek die op het hoogtepunt van haar bestaan een aantal Sleattermers, als ratten in de val, zich een flinke tijd in een vastzittende lift laat vermaken. Ach lees het allemaal zelf maar.

SLEATTERMERS BRÛKT AS REKLAMEMATERIAAL YN TURKIJE

Yn septimber ha wy yn Turkije west, yn it plakje Gümbet. De earste de bêste dei dat wy oan it strân leine, waarden wy oansprutsen troch in Turk, oft wy ek oan de Hamman meidwaan woene? Hamman is neat oars dan skjin skrobbe wurde troch Turkske manlju en dernei krigest in massaaazje. Wy hiene der net safolle ferlet fan en doe kaam de Turk mei

byldmateriaal op A4 formaat. Ta myn stomme ferbjustering waard Herre út Sleat dêr ûnder hannen naam troch in Turk en Lianne lei der ek by,

tusken allegearre badlekkens. Doe hoege it foar ús al hielendal net mear. Ik sei tsjin de Turk yn myn bêste Ingelsk: "Those people live in our town", hy begriep my net, mar ik him des te better: Sleattemers as reklamemateriaal brûke!

KREDIETCRISIS EIST SLACHTOFFER IN SLOTEN

Enige tijd geleden was Wiebe Haringsma op jacht. Vooral eenden en ganzen genoten zijn warme belangstelling. Gelukkig hebben deze dieren niets te vrezen, want, zoals velen onder ons weten, is Wiebe niet voor niets uitverkoren voor de eervolle functie van starter bij de zeilwedstrijden van de IFKS. Hij raakt namelijk NOOIT wat. Zo ook deze middag. Met een warme buks en een lege tas keerde Wiebe huiswaarts. Daar wachtte hem een verrassing. Er lag een flink maaltje gerookte paling op hem te wachten. Nu is het zo dat Wiebe een pondje paling bijna net zo snel naar binnen kan werken als onze plaatselijke aannemer Jan, en een tweede pondje eventueel ook nog wel, maar, om een lang verhaal kort te houden, Wiebe hield een paar dikke palingen over. Wat hiermee te doen? Op zaterdagavond uitdelen tijdens het wekelijkse zittinkje in het stamcafé? Of toch maar in de vriezer? Wiebe besloot tot het eerste en toog met een dik pond gerookte paling richting kroeg.

Nu is Wiebe een sociaal mens die oog heeft voor mensen die tobben in zware tijden. En wie hebben er in deze woelige financiële tijden extra steun nodig? Juist, de bankiers van deze wereld. Het toeval wil nu dat naast zijn stamcafé een bankier woont. Wiebe, de goedgezak, besloot ter plekke het laatste pondje paling aan de zo geplaagde bankiersfamilie te

schenken. De vrouw van de bankier bleek zeer verheugd met dit gulle gebaar. Helaas, helaas, haar man was op het voetbalterrein maar ze zou er voor zorgen dat manlief straks bij het avondeten een heerlijke maaltijd voorgeschoteld zou krijgen. Duizend maal dank enzovoort. De vrouw van de bankier zette de paling op het aanrecht en nestelde zich in de luie stoel, zich verheugend op de blijde glimlach die haar man bij thuiskomst ongetwijfeld ten toon zou spreiden bij het zien van zijn favoriete visje. Nu moet u weten, geachte lezer, dat de kortste weg van het voetbalveld naar de bankierswoning, leidt langs een pittoresk pannenkoekhuis. Dit pannenkoekhuis verkoopt niet alleen pannenkoeken, maar ook andere, meer vloeibare zaken. Onze vermoeide bankier kon de verleiding niet weerstaan en nestelde zich, net als zijn vrouw in de luie stoel thuis deed, aan de sfeervol verlichte stamtafel. Hier werden de wereldse problemen tegen de lamp gehouden. Onder het genot van een drankje werd de kredietcrisis, die onze bankier overduidelijk niet in zijn koude kleren was gaan zitten, grondig geanalyseerd. Talrijke oplossingen vlogen, net als de bieren en wijnen, over de tafel. Het was al bijna zondag toen onze bankier zich plotseling realiseerde dat er ook nog zoiets bestond als avondeten.

Bij thuiskomst brandde er alleen nog licht in de keuken en aangezien daar de deegroller bewaard wordt, leek het de bankier verstandig eventuele geluiden tot een minimum te beperken. Toen viel zijn oog op de gerookte paling en was er geen houden meer aan. Uitgehongerd liet hij al zijn voorzichtigheid varen en schrokte het pondje naar binnen. Eenmaal neergevleid in de echtelijke sponde, bleken paling en alcohol geen vrienden van elkaar en letterlijk met volle overgave is die nacht gebleken dat ook de kredietcrisis aan Sleattemer deuren niet voorbij is gegaan. Nieuwste economische wet: bij dalende koersen komt de paling omhoog.

TENNISRACKET AAN DE WILGEN?

Genietend van het mooie nazomerweer en de tennisbaan speelden Ineke Bijl en Hanny Bergsma eind september hun wekelijkse potje tennis. Niets aan de hand totdat ze geritsel in de struiken rond de baan hoorden. 'We sille hjir dochts net beloerd wurde?', zo vroegen de dames zich af.

En, omdat het geritsel aanhield, besloot het tweetal poolshoogte te gaan nemen. Er stond toch een groot hek voor, dus wat kon hen gebeuren, nietwaar? Manmoedig togen zij naar de plaats waar het geluid vandaan leek te komen. Daar aangekomen ontwaarden zij medetennislid Titte van der Goot, hevig omhoog turend en aan de struiken schuddend. Daar dit geen alledaags gezicht was en de dames zich ook niet konden voorstellen dat dit Titte's manier was om van het mooie weer te genieten, besloten ze te vragen wat hij aan het doen was.

Titte antwoordde aarzelend en lichtblozend: 'Ik sykje myn tennISRACKET'.

Meelevend vroegen ze toch maar aan Titte hoe dit toch zo gekomen was. Hij vertelde, ondertussen al ritselend aan de bomen, in de hoop dat het racket naar beneden zou vallen: 'Wy hiene tennises en doe smiet ik yn in gekke bui myn racket omheech mar doe kaam it net wer nei ûnderen'. Titte zijn temperamentvolle karakter kennende, twijfelden de dames iets aan zijn woorden maar toch, zo ging hij verder: 'We ha manmachtich besocht om it del te krijen mar it slagge net. Op it lêst waard it tsjuster en doe binne wy mar nei hús ta gien en no soe ik wer efkes sjen at it dêr noch hinget mar it is fuort. Ik hie fannemiddei ek al earder sjoen. It spyt my al, want it is in bêst racket en dat hat in oar miskien ek tocht', aldus een ietwat ontdane Titte.

En mocht u de vinder zijn of weten wie het racket heeft gevonden, schroom dan niet om dat even door te geven aan de redactie. Het zou niet de eerste keer zijn dat er via deze weg zo(f)iets weer boven water komt. Nietwaar Foeke en Hendrik?

Een aantal weken terug, zo rond half november, kwam Douwe Müller aan het eind van een werkdag thuis. Hij stapte uit zijn auto en hoorde een vreemd, voor hem onbekend geluid.

Wibe van der Belt had op zijn dagelijkse ronde door Sloten deze signalering ook al gedaan. Dit had de natuurkenner bij uitstek nog nooit in zijn leven meegemaakt. Toen hij even verder liep en bij de ingang van het pension van Hilly Mous opnieuw kloppende geluiden hoorde, dacht Wibe dat Sleat getroffen was door een spechtenplaag. Gelukkig bleek dit niet het geval te zijn. Nu was het de creatieve Hilly Mous die aan het beeldhouwen was en dat gaat natuurlijk niet zonder kloppen gepaard.

Wibe, fantasieerijk als-ie is, zag meteen het verband. Het was geen toeval dat de mannetjesspecht zich te goed deed aan de achtergevel van de Müller's. Dit beestje hoorde natuurlijk de klopsignalen van een vriendinspecht in de buurt en was als een gek aan het werk gegaan om

bij deze vrij hoge temperaturen nog eens een nestje te gaan bouwen. En de achtergeven van de Müller's was natuurlijk geen slechte plek. Wist dit beestje dat de klopsignalen niet van een soortgenoot kwam maar van Hilly Mous. Hilly had het arme dier het hoofd natuurlijk helemaal op hol laten slaan of beter gezegd laten kloppen.

Douwe, voor geen kleintje vervaard, had het helemaal gehad met de verliefde specht, toog naar de werkplaats, pakte een ladder, een plankje en gereedschap om op die manier het gat voorlopig zo even te dichten. Zo dacht Douwe, die valt ons niet meer lastig en hij ging naar binnen om samen met Aaltje aan een welverdiend weekend te beginnen. In het weekend mogen Douwe en Aaltje altijd graag een beetje uitslapen en zo ook waren de plannen voor de eerstkomende zaterdag. Op een tijdstip dat Aaltje normaliter door de week al lang is opgestaan, werd ze wakker van een kloppend geluid. Slaperig klopte ze op de bedplank terug en gelukkig, het geluid verstomde, zodat ze op dit vroege tijdstip nog even lekker door kon blijven knorren.

Dit geklop over en weer herhaalde zich zo een aantal keren totdat Aaltje ineens rechtop in bed zat en zei: 'Douwe, neffens my is dy rotspecht der wer, sjoch do ris eefkes'. En Douwe, goed als hij is voor zijn vrouw, toog met een slaperig hoofd naar buiten en trof daar andermaal zijn vriend specht aan met een nieuw zelfgemaakt gat in de achtergevel. Hier werd Douwe niet blij van.

Klaarwakker ging hij opnieuw naar zijn werkplaats om dit tweede gat ook te dichten en er meteen ook een net voorlangs te spannen zodat, dacht Douwe, het beestje het een volgende keer wel zou laten een nieuw gat in de gevel te boren omdat hij anders in het net verstrikt zou raken.

Of dit afdoende is geweest is bij de redactie niet bekend. Het kloppende geluid is de laatste weken niet meer gehoord of het moet van zwarte piet zijn geweest of natuurlijk van Hilly Mous.

SCHIPPERS ZONDER KOMPAS

Het vaarseizoen is weer voorbij en de grachten in en rondom Sloten worden steeds leger. Alle pleziervaartuigen worden zo langzamerhand in de berging gebracht en winterklaar gemaakt.

Zo ook was het de bedoeling van Ype en Nelleke Krol. Op een stralende novembermorgen gingen de heren Krol en Brok, want deze zou assisteren bij de berging, gezamenlijk naar de boot van de familie Krol.

Nelleke zou iets later met de trailer achter de auto naar Wyckel rijden want de mannen wilden de boot bij het Wikeler Hop uit het water halen. Een kwartier nadat de heren uitgevaren waren, zo rond tien uur in de ochtend, vertrok zij naar het Hop want dat was de tijd die de heren schippers nodig hadden om daar te arriveren, zo hadden ze gezegd.

Daar aangekomen ging ze nog even lekker genieten op een bankje van het stralende herfstzonnetje, dat nog heerlijk scheen. De tijd verstreek en ze wachtte op de schippers. Ondertussen betrok de lucht en werd het mistig. Ze zat er nu al veel langer dan het afgesproken kwartiertje. Een beetje ongerust liep ze naar de waterkant maar door de mist kon ze niets meer ontwaren in de verte. Nelleke besloot haar man mobiel te bellen. Maar hoe lang ze het ook probeerde, hij nam niet op.

'Zeker thuis laten liggen', dacht ze een beetje boos. De tijd verstreek, de mist werd steeds dikker en Nelleke steeds ongeruster. Ze besloot naar de waterkant te lopen en te gaan roepen. Misschien zouden ze haar horen en de juiste richting uit varen, zo bedacht ze. Op haar roepen kreeg ze geen antwoord, het bleef angstvallig stil. Zou ze de politie inschakelen? Dit leek haar wat overdreven en ze besloot eerst naar huis te gaan om het mobiele nummer van medeschipper Brok aan zijn vrouw te gaan vragen. Beppie was niet thuis en dus besloot Nelleke maar weer naar Wyckel te gaan. Misschien hadden ze ondertussen aangelegd, zo hoopte ze.

Weer aangekomen bij het Hop plantte ze de auto met de trailer neer en besloot nog even te gaan wachten. Het zou nu vast niet zo lang meer duren voordat de heren zouden afmeren.

De mist was iets op getrokken en heel in de verte, richting Balk, ontwaarde ze een boot die verdacht veel op de hunne leek. Opgelucht bleef ze wachten tot de schippers aan wal waren gekomen.

Toen ze aanlegden, waren er inmiddels bijna twee uren verstreken en boos van ongerustheid vroeg ze de heren of ze nog een leuk pleziertochtje hadden gehad en het aardig vonden om haar zo lang te laten wachten.

Wat was nu het geval? De heren hadden in de snel opkomende mist de wal in Wyckel niet kunnen vinden en waren al varende in Woudsend aangekomen. Toen ze naar huis wilden bellen, ontdekten ze geen mobieltje en geen geld bij zich te hebben en besloten ze om te keren en maar richting Wyckel te varen, niets vermoedend over Nelleke's steeds groter worden ongerustheid.

Na een tijdje gevaren te hebben, dachten ze in Wyckel te zijn aangekomen, ware het niet dat er plotseling een grote villawijk voor hen opdoemde. Bleken ze in Balk te zijn aangekomen. Dat was ook niet helemaal de bedoeling.

Gelukkig trok de mist een beetje op en konden ze weer beter zien waar ze voeren. Zo togen de beide heren alsnog richting Wyckel, alwaar ze dus een dodelijk ongeruste Nelleke aantroffen.

Wat er zich daar verder heeft afgespeeld is bij de redactie niet bekend maar het laat zich moeilijk raden. Misschien is het voor de schippers handig de volgende keer, als zij weer uitvaren, een kompas mee te nemen.

VOL VERWACHTING MET CAREL MEE NAAR BOVEN

Dergelijke aanhef bent u in ons stadsblad niet gewend. Dit "sleutelgaatje" gaat dan ook over heel iets anders dan de titel wil suggereren. Ter zake.

Sloten B.V., producent van voeders voor jonge dieren, vierde zaterdag 13 september jl., samen met de Sleattemer bevolking, haar vijftigjarig jubileum op de productielocatie in Sloten. Op het terrein werden veel bezoekers ontvangen en er vonden festiviteiten plaats.

Een van die festiviteiten was dat je met de lift naar boven kon om zo op het dak van het uitzicht van Sloten en omgeving te kunnen genieten, onder begeleiding van een werknemer.

Daar het weer die dag prachtig was en het uitzicht dus veelbelovend, was het niet verwonderlijk dat de mensenrij voor deze activiteit bijzonder lang was en ook alsmaar langer werd.

Op een gegeven moment stond er weer een groepje mensen klaar voor de lift om de tocht naar boven te maken, toen medewerker Carel de Hoop, na de voor hem aanwezige mensen in ogenschouw te hebben genomen, de volgende opmerking maakte: 'Ach, jimme binne net sa swier, jimme kinne allegear wol yn ien kear mei'. Daarmee het feit negerend dat er op de lift uitdrukkelijk stond vermeld: GESCHIKT VOOR ACHT PERSONEN.

Dus stapten Dicky Alting, Erik Wondergem met zoon, Alie Hamstra met twee kinderen, Marijke Haga met beide zonen, Evelien, en Gea Sikkes de lift in. Een beetje vol, dat wel maar ja het was toch maar een klein stukje en Carel moet last van de warmte hebben gehad dat hij de tel misschien even kwijt was geraakt.

Na een druk op de knop, zoefde de lift naar boven totdat boem ho was. Kreunend onder het overgewicht, hield de lift er plotseling mee op. 'Dit gebeurt oars nooit' zei Carel een beetje pips om zijn neus. Er werd nog wat hilarisch gelachen maar al naar gelang de situatie langer duurde, vond een aantal kinderen het niet zo leuk meer en barstte in tranen uit.

Marijke Haga probeerde de boel te sussen en kalm te houden, wat haar wonderwel redelijk lukte.

Ondertussen dachten de andere passagiers koortsachtig na hoe ze zo snel mogelijk uit deze benauwde ruimt konden ontsnappen. En benauwd

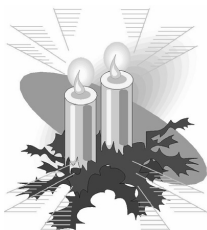
was het; er was geen frisse lucht en geen ontsnappingsluik aanwezig. Wat nu?

Marijke kwam op het lumineuze idee om manlief Marco te bellen. Die was toch immers met de brandweer op het terrein aanwezig. Mooie oefening voor de mannen.

Toen kwam ze erachter dat ze haar mobieltje niet bij zich had, waarop Alie zei: 'Kinst dy fan my wol even brûke'. Maar Marijke wist het nummer van Marco niet uit haar blote hoofd, dus dat werd ook niks. Ondertussen belde Carel druk met zijn collega's om hulp.

Hoe lang de lift precies vast heeft gezeten is niet bekend. Wel dat het lang genoeg was om met het angstzweet de cabine te verlaten toen deze uiteindelijk werd geopend door 'redder in de nood' Klaas Tromp. Of de ingezetenen uiteindelijk nog op het dak zijn geweest, meldt het verhaal niet maar dat zij 's nachts nog wel eens angstig dromen over Carel de Hoop, is alleszins begrijpelijk.

GvR/SL/GS/HB

*Hierbij wenst Plaatselijk
Belang Sloten en de
redactie van "De
Stadsomroeper"*

*u prettige kerstdagen en
een uitermate gezond en
niet minder voorspoedig jaar 2009 toe.*

GEBOREN IN SLOTEN IN 2008

Geboren:
Anne Ilja

Datum:
3 januari

Ouders:
Sjoukje en Tom Kusters-Hoekstra,
B.H. Mulierstraat 37.

Geboren:
Mirthe

Datum:
23 maart

Ouders:
Hinderike Oenema en Jort v. d.
Berg, Stadsschans 224.

Geboren:
24 maart

Datum:
Maaïke Rikst

Ouders:
Theunie van Dijk en Johan
Stegenga, B.H. Mulierstraat 45.

Geboren:
Gerrit

Datum:
23 april

Ouders:
Jeltsje Breimer en Franke
Bangma, Wijckelerweg 181.

Geboren:
Bertus Gerrit

Datum:
10 juli

Ouders:
Antje Albada en
Willem Dijkstra, Jachthaven 14.

Geboren:
Jeske

Datum:
15 augustus

Ouders:
Douwte Risselada en
Willem Knot, Schoolstraat 167/B.

Geboren:
Friso Pieter Jan

Datum:
20 augustus

Ouders:
Katharina Munniksma en Christiaan
Pander, Ruurd Altastrjitte 1.

Geboren:
Marvyn

Datum:
25 oktober

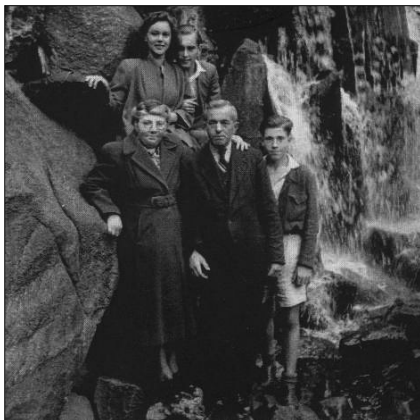
Ouders:
Suphannika Mueangsaen en
Wolfgang Meyer, Bolwerk ZZ 69.

HONGEREVAKUEES (DIEL 3)

(oantinkens oan de Twadde Wrâldoarloch fan Riekje Jongsma-Meinema)

Ek wie hjir doedestiids in famylje Stellaard. Hja hiene 3 jonges en wennen yn Arnhem. (ek in Slikhuizen út Arnhem wie yn Sleat ûnderbrocht). Ear't se yn Sleat belannen, hiene se al tiden omswalke. Nei't se Arnhem ûntflechtsje moasten, rekken se nei Baarn en noch in protte oare plakken, ear't se einliks yn Snits oankamen, dêr't se opheind waarden yn it gebou fan Kristlike Belangen. Oeral wiene se mar in pear moanne – se moasten hieltyd fierder fan de oarlochsliny ôf evakueard wurde - en ûnderweis sliepten se yn âlde skoallen, skuorren en hokken. Fansels sieten se op 't lêst ûnder de luzen en waarden se geregeld ûntsmetten mei lysol en sa. Se rûkten der gewoan nei en it hier hong

harren as tou om' e holle! Ut Snits wei waarden se hjir allegearre yn de kontreien nei gastgesinnen brocht. Hongerich, toarstich en suterich kamen se oan en wiene bliid mei dat stikje rêst hjir, op in plak, dêr't einliks genôch iten en drinken wie.

Riekje en Gerrit Jongsma mei op 'e foargrûn de famylje Stellaard.

Foto: argyf R. Jongsma-Meinema

Heit en mem Stellaard kamen by Gerrit en Arendsje v.d. Hei telâne, dêr't Riekje (Jongsma) Meinema ek by ynwenne. It wiene har pake en beppe – har heit en mem binne stoarn, doe't Riekje noch mar 2 jier wie. Mar it hûs oan Bolwurk súdside (no de "Brike Skoarstien") wie te lyts om de hiele famylje Stellaard ûnderdak te jaan. Dêrom gie soan Cor nei Thys en Jetske Jongsma en de jongste, soan Benny, kaam by de famylje Van der Wielen telâne (de âldste soan hat hjir nea west – bleau yn Arnhem). Cor kaam net folle by syn heit en mem: hy hat it dêr mei soan Gerrit Jongsma tige nei't sin hân.....hy ferstiet noch altyd goed frysk en praat it ek noch

wol wat. Mei Cor en Benny hawwe Gert en Riekje, dy't nei de oarloch in pear waarden, noch altyd kontakt houden. Beide koene hja ommers de famylje Stellaard. Nei de oarloch kaam de famylje Stellaard yn Arnhem te wenjen yn de strjitte "Onder de Linden." (nèt it hotel yn Snits!) . Oantinkens oan dy oarlochstiid hat Riekje noch genôch.

Doe't Sleat hast befrijd wurde soe, kaam omke Pieter van der Hei, de âld brêgewachter en soan fan Gerrit, op in jûn nei Gerrit en Arendsje tarinnen.....(hy hie in bân om' e earm, as teken, dat hy jûns nei achten noch bûten wêze mocht, om't er faak de brêge draaie moast foar de Dútsers)....en sei: "Ik doch no jimme blinen mar ticht! De brêge giet aanst de loft yn! De Dútsers ha der allegearre bommen ûnder lein! En oan de meneuvels te sjen, giet it hast oan."

Omke Pieter en tante Saakje wisten dat dit barre soe en wiene al nei syn âlders tasetten.

Beppe Arendsje waard sa benaud, dat it glêse har aanst om' e earen fleane soe, dat hja gau ûnder it finsterbank krûpte. Nei in skoftke hearden se yndied ien lûde knal.....de ruten rattelen efkes....doe wie 't stil. De brêge wie tige skansearre en woe net mear del : it middenstik wie omheech gisele en hong der rare bryk by, wylst brokstikken fan de brêge yn 't farwetter dreauwen. Mar gelokkich wie er net hielendal de loft ynflein, want dan hie der yn Sleat folle mear meigien. Plysje Scholten hie nammentlik fan tefoaren mei in ploechje Dútsers op de brêge stien te praten en seach ynienen de triedden, dy't nei bommen ûnder de brêge tarûnen. Hy hie fuort yn' e rekken, wat der barre soe en wreau doe pratendewei, wylst er de Dútsers lyk yn 't gesicht seach, mei syn lears wat triedden stikken: sadwaande gie der mar ien bom ôf!

De Dútsers ferskûlen har gau efter de grouwe peallen op it fabryksterrein, dêr't eartiids in protte weitonnen op stiene. Sleat wie hast befrijd, mar de Dútsers woene noch meinimme, wat se te pakken krije koene. Se hellen in hynder en wein by Pieter de Vlucht fan't hiem en dêrmei setten se nei't suvelfabryk ta. Dêr loegen se in protte grouwe tsizen op' e wein en dat moasten de manlju fan Sleat nei De Lemmer tabringe. De Dútsers moasten dêr ek hinne om de saak te ferdigenjen, want De Lemmer waard omraak besketten. Mar ûnderweis wie it sa ûnrêstich yn' e loft, dat de manlju deabenaud waarden. Se makken it hynder los en jagen it bist yn' e buert fan't Joadske tsjerkhôf by Teakesyl it lân yn. Sels naaiden se út.....de karre mei tsizen bleau iensum op' e dyk stean. Wêr't dat "goud" bedarre is...?

Gerrit en Arendsje v.d. Hei.

Foto: argyf R. Jongsma-Meinema

Ja, dy spertiid en dat fertsjusterjen....Riekje wit it noch skoan. "Ik moast jûns wolris wat fuortbringe en dan wie it sa ferskriklike tsjuster....neare, neare nacht, benammen as jin ûnder de beammen rûnen, sa as op de Bolwurken. Oars koest dy noch wolris wat oriïntearje op de stjerren. De strjitferljochting die it fansels ek net!"

Sa stiene wy ek wol gauris op de Lemster Poarte, want doedestiids waarden de romrofte V-1 raketten ôfsketten út Riis wei.

De hege fluittoan, dy't se makken, stiet Riekje noch goed by. "As wy it hearden, draafden wy gau nei de Poarte en dan seachst' se oankommen.....se skeaten omheech...bleauwen efkes triljend rjocht omheech yn' e loft stean...dan flapt en leine flak en dan fleagen se rjochting Ingelân. De RAF-piloaten ha se faak sabotearre, mei gefaar foar eigen libben. Mei de fleugels fan harren fleantúch tipten se dy V-1 raketten efkes oan en dy feroaren dan fan rjochting. Se foelen dan earne yn' e Noardsee, y.p.f. op Londen.

Sa stie ik ek wer ris op de Poarte te sjen, doe't der in Ingelsk fleantúch delkaam: dy wie fansels oansketten troch in Dútske jager (neffens Janus Visser wiene dat Messerschmidts). Koest' de wite parasjuten wol yn' e loft hingjen sjen en rjochting Dunegea foel it yn 't lân del. Fan de Lemster Poarte ôf koest in hiel ein it fjild oersjen! Sjoch, hjir hast noch in foto fan my mei in wite blûze oan: dy hie ik makke fan parasjute-stof! Dat wie in hûdfol wurk, om dy dingen útelkoar te toarnen. Klaasje Poepjes, Arendsje van Dijk en ik ha doe sa'n ding útelkoar helle, dy't troch skipper Jan Deinum en Kees de Boer yn de polder fûn waard. Mar dat Ingelske fleantúch, dat rekke wie, moast fansels earst syn bommen al kwyt, ear't de hiele bemanning mei de loft yngean soe. Dêrom liet er syn bommen falle, earst op it lân fan Watze Tromp en letter op it lân fan Rudolf Visser. Fan de Poarte ôf seachst de modder wol omheech fleanen! Der skine noch in stikmannich bommen by de hikke fan dit stik lân oan' e Spanjaardsdyk ûnder de grûn te lizzen. Der waard altyd sein, dat dy net allegearre ûntploft binne. Mar wa soe dit noch witte kinne? (neffens Janus Visser binne der mar trije bommen by syn heit Ruerd Visser op it lân delkommen – net fan Rudolf- en dy binne alle trije ûntploft. Harren arbeider Klaas Bosma wie dêr krekt yn' e buert oan't heakkelfjen en hie de diggels yn' e foet! It wie om en de by 11.45 oer, doe't dit barde). Riekje sei: "Ik ha letter wolris tocht: Sleat is foar in ramp bewarre, want stel dy ris foar, dat de bommen per ûngelok midden op' e stêd telâne kommen wiene? Op Wollegaast is doe ek in Ingelsk fleantúch delstoart, en Gerrit Jongsma en Anne v.d. Sluis, altyd foaroan as der earne wat te rêden wie, troffen in Dútske legerwein oan' e kant fan de dyk: der wie net ien by, want de Dútsers spaanden allegearre by it delstoarte fleantúch om. Nijsgjirich ûndersochten de feinten de legerwein en seagen dêr in hiele protte bannen mei munysje lizzen. Dit wie wat! De iene nei de oare munysjebân hongen se oer de fyts en oer de lea en sa setten se wer op hûs oan. Thúskommen lies heit Iebe soan Anne knap it leksum, want dit hie fansels raar betearre kinne, as de Dútsers harren trapearre hiene. Anne moast de boel bedobje yn 't hinnehok. Doe't dat letter ôfbrutsen waard en de bannen wer foar't ljocht kamen, hat heit Iebe se yn' e grêft soald. Mar it is nuver: guon dingen efterfolje jin in libben lang. Doe't Anske Schotanus (Durk syn heit) en Iebe v.d. Sluis

jierren letter de grêft útheakkelfe moasten, wat kamen se doe wer tsjin.....? Krekt, de bannen mei munysje!

It wie in nuodlike tiid, benammen de lêste pear jier fan de oarloch. Riekje wit noch, dat de fleantugen út Ingelân wei alle nachten rjochting Dútslân fleagen en dan tocht se wolris: "As er no per ûngelok ris in bom op ús falle lit?" Dat de eangst der op 't lêst djip yn sit, ek by de evakuees, blykt wol út it ferhaal, dat der nei de befrijing in boat mei Dútske kriichgefangenen troch de brêge fear en ien op' e kant rôp: "Rotmof! Rotmof!" Ien fan de Dútsers hie doe raast: "Tink der mar om, wy komme werom...mei de Russen!" Dat hie sa wat driigjends, dat Riekje de huvers by de rêch delrûn wiene en hja by harsels tocht: "Soene wy no wêr oarloch krije?"

"Ja, dy Stellaards wiene iverige lju", sei Riekje. "Sa hiene de Dútsers yn de oarloch betocht, dat alle Sleattemers in folkstún ha moasten, om harren eigen griente en jirpels te ferbouwen, doe't alles sa krap waard. Dy kamen oan' e Wikelerdyk neist it lêste hûs, dêr't no Klaas Koopmans wennet. Mar it tûnkjen leit net elkenien fansels. Stellaard koe omraak tûnhakje en die dat (foar jild) ek foar in protte oare Sleattemers. Boppedat reparearre hy foar gâns lju stikkene of heal ôfslitene klompen. Hy sette der dan in nije soal fan âlde autobannen ûnder. Stellaard hie wol troch, dat er hjir mooglikheden hie, om wat te fertsjinjen. As er aanst wer "thús" komme soe yn Arnhem, koed' er wolris in protte besit kwyd wêze. En sa wie it ek. Doe't de famylje nei in heal jier wer yn' e bus rjochting Arnhem sette, wie it benammen foar soan Cor in dreech ôfskie. Hy woe hjir mei alle geweld bliuwe, mar dat koe fansels net. Wer oankommen yn Arnhem, die bliken, dat der op harren hûs in bom fallen wie....it hie in foltreffer west.....der wie inkeld in gat te sjen. Se wiene dus alles kwyd! Letter wiene se dêr by kunde op besite en dêr hong harren âlde, tichte klok oan' e wand – in erfstik. Stellaard sei: "Dat is myn klok!" De man ûntkende en sei, dat dizze klok altyd yn syn besit west hie – dêr moast Stellaard him mei fersinne. Doe't dy in skoft letter wer ris by de man oer de flier kaam, rûn er nei de klok ta, die it doarke op 'e side iepen en seach syn ynitalen stean, dy' t er der sels yn oanbrocht hie. Doe wied' er wis fan syn saak. Hy pakte de klok fan de wand ôf, liet de man it herkenningsteken sjen en sei: "Sjoch, dêrom is 't noch altyd minent!" En sa is hy der mei ta de doar útrûn: dit wie it lêste besit, wat er noch oerhouden hie.

De âlde Stellaards libje net mear, mar sa't al sein is, hiene Gerrit en Riekje mei de soannen Cor en Benny noch altyd kontakt. Nei de oarloch waard dúdlik, hoefolle skea der yn Arnhem wie: in protte wutte noch wol hoe lang oft de striid by de romrofte brêge fan Arnhem duorre hat, ear't de rest fan Nederlân boppe de rivieren befrijd wurde koe. Gerrit Jongasma

en Anne v.d. Sluis giene wiken efterelkoar moandeis betiid mei in bus fol folk út Sleat en Gaasterlân nei Arnhem, (....de liken fan' e Dútsers leine ûnderweis noch yn' e berm!) om mei te helpen oan de wer-opbou fan de stêd.

Ek by Evert en Heintsje van Dijk wie destiids in hongerevakuee. It wie in Joop út Amsterdam. De famylje Van Dijk wenne yn' t Hellinghûs en skipper Mink út Grou lei mei syn skûtsje yn Sleat op' e helling. Mar om't de Dútsers hast alle skippen foarderren, fertroude Mink it net en is er mei skip en al ûnderdûkt yn de Banco. Mei't de Minken gjin bern hiene, woene se Joop út Amsterdam ek wol in plakje oan board jaan. Joop is nei de oarloch nea weromgien nei't westen, mar is troch de famylje Mink oannommen as eigen bern. En sa koe it betoare, dat Joop Mink letter skipper waard op it skûtsje fan Grou.

De evakuees fan doe, tinke noch altyd tankber werom oan de help fan lûngenoaten, dy't sels gjin hunger en in goed dak boppe de holle hiene en dat ek mei oaren diele woene.

Sa hat Ruerd Visser (Janus Visser syn heit) yndertiid ek oan ûnderdûkers in plakje jûn. Mar ien fan dy mannen woe jûns hieltyd de dyk út en dat wie fansels fierste gefaarlik! Boppedat hiene se dêr sels al 7 bern en it gefaar fan praat nei't ferkearde ear lei altyd op' e loer. Sadwaande moasten de ûnderdûkers fuort. Wol ha se Dútsers "ingekwartierd" hân en dat wiene gjin minne mannen: dy woene dizze oarloch ek net, mar moasten. Faaks gjin kâns om sels ûnder te dûken? Ien fan de soldaten siet ris yn 't hôf yn de fruitbeammen om te reagjen. Heit Ruerd woe dat net en stapte nei harren kommandant. De soldaat waard dalik fuortstjoerd en rekke op transport nei't Eastfront.

Ferskillende soldaten stiene jûns te gûlen yn' e keamer, sei Janus en rôpen: Die frekte Führer! In protte oarlochsgeweld ha se hjir net hân: fan kamp Sondel ôf is hast nea sketten....doe't se dat al ris diene, waard der dalik reagearre mei in pear bommen! Janus wit noch wol, dat se jûns wolris nei it stik lân by de lytse mar moasten. Se giene dêr dan mei de boat hinne en rûnen dan mei de riemen oer 't skouder oer de polderdyk. Kamen der dan fleantugen oan, dan smieten se de riemen gau oan' e kant.....it seach der tefolle út as in gewear! Ja, troch alle petearen mei minsken, dy't de oarloch noch meimakke hawwe, realisearre ik my, dat der aanst hieltyd minder lju binne, dy't ús de ferhalen oer wat der yn dy tiid bard is yn Sleat, fertelle kinne.

Tetsje v.d. Sluis

Kerstmis

*Rondom de Kerst zingen weer vele koren
dat mooie lied van Stille heil'ge nacht
waarin het Kindje Jezus werd geboren
waarop al lang gehoopt was en gewacht.*

*Dat kind zou in zijn later, korte leven
ten strijde trekken tegen wortels van het kwaad
en kwam in opstand tegen alle onrecht
niet slechts in woord maar soms ook metterdaad.*

*Zijn leer hield stand, noch steeds, door alle eeuwen
en overleefde tweedracht, hoon en strijd;
het vraagt oprecht aanvaarding van de naaste
met ongeveinsde medemenselijkheid.*

*De Kersttijd brengt vaak dagen van bezinning;
wij worden ons weer van 't tijd'lijke bewust;
het is welhaast een innerlijk beleven
en `k wens u daarbij eerlijk vrede en rust.*

Jan Folmer